

Ponedjeljak, 13. mart 2006.

Svedok Emil Čakalić

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.21 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan gospodine. Molim vas da pročitate svečanu izjavu koja se nalazi pred vama.

SVEDOK ČAKALIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Hvala. Izvolite, sedite. Gospodine Moore, izvolite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE: Hvala. Časni Sude, molim vas da se pozabavimo samo sa par stvarima krajem dana. Obe stvari se odnose ovog svedoka, ali se više tiču nekih faktora vezanih za vreme, odnosno vremenski raspored.

SUDIJA PARKER: Pokušaćemo da to imamo na umu gospodine Moore, ali ako vidite da smo zaboravili, podsetite me.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala časni Sude. Dobar dan gospodine. Molim vas predstavite se punim imenom i prezimenom.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja sam Emil Čakalić.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste rođeni?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: 5. prvog 1934. godine.

prevodioci: Prevodioci mole svedoka da se malo približi mikrofonu, slabo se čuje. Hvala.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pokušaću da rezimiram vaše obrazovanje. Da li je to tačno da ste pohađali osnovnu školu, a zatim srednju medicinsku školu u Zagrebu od 1949. do 1953. godine? Da li je to tačno?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zatim da ste se preselili u Vukovar 1958. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zatim od 1968. do 1972. godine studirali ste u Beogradu, dve godine u "Medicinskoj školi" za sanitarnog inženjera. Mislim da ste studirali u isto vreme dok ste radili. Da li je to tačno?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A posle toga ste radili u vukovarskoj bolnici i mislim da ste radili u Opštini Vukovar. Mislim da je to bilo opisano kao regionalni nivo vlasti. Da li je to tačno?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Radio sam u "Medicinskom centru" najprije. Bio sam voditelj laboratorije i stanice za transfuziju krvi. Nakon 10 godina rada u bolnici vukovarskoj, otišao sam u Općinu Vukovar gdje sam bio imenovan za sanitarnog inspektora općine.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je u rad sanitarnog inspektora uključivalo i proveru stvari poput snabdevanja vodom opštinu Vukovar?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I vrlo generalno da li možete da nam opišete šta su bile vaše dužnosti, obaveze kao sanitarnog inspektora?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Posao je bio nadzor nad zdravstvenom proizvodnjom, prometom i manipulacijom sa živežnim namirnicama u koje se ubraja i pitka voda. Zatim smo radili na otvaranju raznih objekata koje se bave proizvodnjom namirnica i prometom njihovim, sprečavanjem i suzbijanjem zaraznih bolesti. Eto, to bi bilo ono bitno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih da se opet generalno dotaknemo, recimo, od sredine avgusta meseca do pada Vukovara, koji ćemo da označimo kao 18. novembar. Mislim da je ispravno ako kažemo da ste bili dobrovoljac i da ste radili u medicinskom svojstvu za hrvatske snage u tom vremenu. Da li je to tačno?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali može... Sada bih da se pozabavimo vrstom posla koji ste obavljali ta dva, tri meseca i tu dakle mislim na sanitarni i medicinski posao koji ste obavljali. Da li ste se bavili vodom koja se koristila za piće u Vukovaru?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako, recimo, razgovaramo o septembru, oktobru i novembru mesecu, šta biste rekli, koliko je bilo dobro snabdevanje vodom za civilno stanovništvo Vukovara u tom razdoblju?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Do određenog vremena voda je bila dobro održavana što se tiče higijenskog stanja. Međutim, kako je nestajala struja, voda je postajala sve lošijeg kvaliteta, jer jasno, sve je na pogon strujom. Iako je gradski vodovod imao u svom laboratoriju stručne osobe koje su svakodnevno kontrolirale higijensku kvalitetu i ispravnost vode i mi smo to kao inspektori kontrolirali, ali u drugim

ustanovama koje su imale za to ovlašćenje. Zahtjevali smo da bude besprekorna za upotrebu za ljude i dokle se to god moglo, vodovod je opskrbljivao grad sa vodom.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je u određenom trenutku bilo neophodno da se preduzmu neki koraci kako bi se zaštitilo civilno stanovništvo od opasnosti koje su mogle da dođu preko snabdevanja vodom?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Šta nije bilo u redu sa kvalitetom vode u oktobru i novembru mesecu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: U to vrijeme gradski vodovod nije mogao transportirati vodu putem cjevovodnog sistema, jer je cjevovodni sistem bio prilično uništen, a i sam vodovod i laboratoriji su bili isto uništeni. Pa se trebalo prići nekim drugim i najjednostavnijim mjerama, narediti stanovništvu, odnosno upozoriti stanovništvo da vodu koju upotrebljavaju iz bunara moraju obavezno prokuhavati, ako ne... Znači, moraju vršiti dezinfekciju, to je termička dezinfekcija, zatim moraju izvršiti dezinfekciju sa sredstvima namjenjenim za takve slučajeve, kako bi očuvali svoje zdravlje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je kanalizacija, odnosno sistem za odvod vode da li je bio oštećen usled vojnog delovanja?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste. I nije bilo objekta koji nije bio oštećen u Vukovaru.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako se otpadna voda iz kanalizacije meša sa vodom za piće i ako to ostane tako bez nekakog rešenja, do izbijanja kojih bolesti može da dođe?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Do svih bolesti. To nazivamo hidričnim epidemijama. Može izazvati epidemije hidrično znači vodnoga porijekla, a može izazvati i neke druge bolesti. Najopasnije su bolesti koje se šire vodom, radi toga jer su to sve priljepčive bolesti koje imaju prilično kratku inkubaciju i prilično dug rok trajanja. I infekciozne su i kontagiozne. Znači, priljepčive su i sa malom nepažnjom može se dogoditi da dođe do oboljenja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste da je jedan o postupaka koje ste preporučili je termička obrada, odnosno pretpostavljam da ste ljudima predložili da vodu prokuvaju i da bi se kvalitet poboljšao. Koliko vi znate, da li je taj savet bio dat civilnom stanovništvu Vukovara?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možete li da nam kažete kako je to zdravstveno upozorenje ili opomene preneti civilnom stanovništvu Vukovara?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Radio stanicom Vukovar.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kakav je savet preko radija dat stanovništvu Vukovara?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dat je savjet da se voda koju će upotrijebiti za piće mora prokuhati, da vrije najmanje desetak minuta da se ubiju mikroorganizmi koji se nalaze u toj vodi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li su u nekom trenutku uporebljena neka hemijska sredstva za sterilizaciju ili pročišćavanje vode?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesu, natrijhipohlorid, jedan od glavnih preparata koji je namjenjen baš za tu stvar u određenoj koncentraciji.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Hteo bih da porazgovaramo o bunarima u Vukovaru. Znamo, a i vi ste pomenuli da su bunari u Vukovaru postojali. Da li znate da li je civilno stanovništvo koristilo te bunare u tom razdoblju od tri meseca?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste, koristilo je one bunare koji nisu bili uništeni, jer bunari su namjerno gađani. Stanovništvo ostaviti bez vode znači polagano umirati.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Šta vas je navelo na zaključak da kažete da su bunari bili namerno gađani?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa moja žena je išla po vodu kod susjeda koji je imao bunar, i najednom su počele padati granate. Sreća, pa ta koja je pala najbliže do bunara nije eksplodirala. Ostao bih udovac inače.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam za taj jedan incident s osobom koja je vama bila bliska. Da li ste imali podataka o tome da su se gađali i drugi bunari koje je koristilo civilno stanovništvo u tom vremenu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete malo da proširite taj odgovor?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pošto je Vukovar bio snabdjevan centralnim načinom snabdjevanja i to se postepeno snabdjevao. Tokom godine se proširivala ta mreža, mnogi domaćini su ostavili svoje stare bunare. Nisu ih napustili, nego su ih konzervirali na izvjestan način. Znači, zatvorili i tako dalje, da ne bi padalo unutra sve... da ne pada unutra ono što ne treba, nego da voda održi svoju higijensku kvalitetu. Međutim, nakon ponovne upotrebe te vode koja je sačuvana u takvim bunarima, vodu treba prethodno dezinficirati.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A što se tiče granata koje su padale na područjima oko bunara?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Neki su bunari uništeni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih sada da se pozabavim jednim drugim delom vašeg iskaza. Rekli ste nam da ste živeli u Vukovaru do 17. novembra. Recite nam u kakvoj ste zgradi živeli, u kakvom objektu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: U vukovarskoj bolnici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Govorim o periodu pre nego što ste došli u vukovarsku bolnicu. Gde ste živeli pre toga?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: U ulici Borisa Kidrča onda. Ne znam kako se sada zove. To je kraj nogometnog stadiona u Vukovaru, u jednoj depresiji, to su tri velike zgrade od po četiri kata. Ja sam živio u srednjoj zgradi na prvom katu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko je bilo sigurno da izlazite iz tih zgrada u septembru, novembru i decembru mesecu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Nije bilo nikakove sigurnosti, jer su te zgrade po prilici bile udaljene od desne obale Vuke jedno 400 metara, a taj dio grada je bio, znači sa desne strane obale Vuke, dio grada je bio okupiran i stalno se pucalo. Ja mogu reći da je jednoga dana, ne sjećam se datuma, avion ispalio raketu koja je ušla u jedan stan i uništila taj stan. To je bilo u prizemlju. Moja supruga je bila u istom prizemlju, ali sa druge strane. Znači, sa desne strana prema cesti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam za tu zgradu koja je bila sa desne strane reke Vuke, odnosno preko puta i rekli ste da je to područje bilo zauzeto i da je bilo stalno gađano. Kako je gađano i ko je gađao?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa eto, ja kad sam išao sa posla, jedan primjer ću vam reći, kad sam išao sa posla i tri, četiri metra prije nego što trebam ući u hol zgrade, taman sam izmaknuo glavu da me ne ubije granata. Granatiranje je bilo stalno. Nikada niste znali kad će početi, a nikada niste znali ni kada će završiti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Puno vam hvala. Sada bih da pređemo na 17. novembar, jer smo već puno čuli o tome šta se u Vukovaru događalo pre toga. Dakle, porazgovarajmo o 17. novembru, odnosno o tim danima. Da li možete da nam kažete zašto ste otišli u vukovarsku bolnicu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa nije bilo sigurno stanje i jedan susjed me je došao obavjestiti da su stigli tenkovi Jugoslavenske narodne armije i da su već prešli preko pruge. Ja sam ih poslje vidio ovako u jednoj kosini. Tada smo žena i ja zaključili da je najbolje odavde otići i mi smo otišli u vukovarsku bolnicu. Bilo je to već kasno u noć. Mrak je bio. Nigdje svjetla nije bilo. I taman da krenemo u jednu ljevu ulicu, počeli su pucati. Mi smo išli dalje prema bolnici. Ja sam odmah ušao. Supruga nije mogla odmah ući, međutim na intervenciju mojih kolega i ona je ušla. Toga dana nije bilo puno pucnjave. Spomenuo sam samo tu jednu. U to vrijeme negdje oko 22.00, 23.00... Ja ne mogu tačno reći koliko je bilo, počela je biti tišina u Vukovaru. Praktično toga dana je Vukovar pao, jer su sve vojske napustile ratišta naša.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želeo bih da porazgovaramo o samoj bolnici. Znam da ćete o tome kasnije da govorite tokom iskaza i da ste na kraju otišli u bolnicu. Ali prvo bih vas pitao sledeće. Da li ste u bolnicu ušli sami ili sa svojom suprugom?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Sa suprugom.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste ušli u bolnicu da li ste videli nekoga koga ste poznavali?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa poznavao sam jako puno ljudi, jer ja sam tamo radio desetak godina: Vuković Miličko, Žugić Milinko, Ivankovac Adam. Eto, to je bilo društvo s kojim sam ja radio i surađivao nekada. I oni su bili tamo. Ivankovac je došao kasnije malo, poslje nas je došao. I još su neki došli poslje nas. Gunčević Stjepan je došao tamo isto. On je došao dan kasnije. Bilo je dosta ljudi. Svi smo se mi nalazili u rentgen odjelu. Spavali smo u mračnoj komori. To je komora u kojoj se razvijaju rentgen filmovi, i tako. Družili smo se na jedan čudan način, jer se svima dogodilo čudo za koje nikad nismo očekivali da će se u toj bivšoj zemlji to dogoditi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kako biste opisali atmosferu u bolnici tada kada ste došli?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Atmosfera je bila strašno neugodna. Ja bih rekao čak neuljudna. Masa ljudi je stajala na dvorištu. Retki su mogli ući unutra. Na dvorištu je bilo, ja ne znam, od 1.000, pa možda 2.000, možda i više... Ne znam da li je ijedan kroničar to uspio izbrojiti koliko je bilo osoba, ali ja mislim da je bilo najmanje 1.000.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pitao bih vas da li ste videli nekoga ko se zove Marin Vidić ili ponekad su ga nazivali i Bili Vidić? Da li ste ga videli u bolnici?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Video sam ga u bolnici. Prethodno smo radili zajedno u Općini Vukovar. Ja sam sa njime i surađivao za vrijeme bombardiranja, granatiranja. On i ja smo išli u Borovo radi poduzimanja nekih higijensko epidemioloških mjera, jer je prijetila opasnost da dođe do neke zarazne bolesti. Bili smo bliski suradnici, a i vidio sam se sa njim u bolnici. Prije pada Vukovara bio sam kod njega osobno i razgovarali smo. Ja sam imao specijalnu iskaznicu Hrvatskog crvenog križa da mogu učestvovati u pregovorima. Međutim, kad sam tu iskaznicu jednom pokazao, to se dogodilo u "Veleprometu", oni su mi je potrgali i rekli: "Metni si ju negdje".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Za sada razgovaramo samo u bolnici. Recite nam da li se sećate, odnosno kakva su vaša prva sećanja o dolasku pripadnika JNA, bilo pripadnika redovnog sastava ili neregularnih sastava vojske?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa ušlo se u bolnicu prilično lagano. Ja ne znam da li je bilo pucnjave. Ja to nisam mogao čuti u toj tamnoj komori gdje sam bio. Ali ušlo se vrlo lagano. Mislim da nije bilo nikakvih problema dok nije počela evakuacija stanovništva.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Moja greška. Možda nisam dobro postavio pitanje. Recite nam da li se vi sećate dolaska vojnika JNA? Da li se sećate kako dolaze u bolnicu i ako se sećate, recite nam, kada je to bilo?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To je bilo 18. na 19. ujutro 18. na 19. kada su došli po Marina Vidića, zvanog Bili. Jedan major, gospodin Šljivančanin i jedan njegov pratilac koga sam znao kao Kuzmić Bogdana, koji je nekad radio, mislim na vratarnice. Major Šljivančanin je ušao kod Vidića. Ne znam šta su razgovarali, verovatno da se prihvati predaja. Iako sam bio puno puta sa Marinom Vidićem, nismo nikada direktno o tome razgovarali, a Kuzmić je stajao pred vratima. Nakon izvesnog vremena oni su otišli iz bolnice i Marina Vidića nisam vidio do Sremske Mitrovice, od dana kada sam počeo vršiti dezinfekciju zarobljenika.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko ste vi mogli da procenite ko je bio glavni ispred JNA u tom trenutku? Ako ne možete to da nam kažete, recite da ne možete.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Major Šljivančanin je bio jedan od tih koji je vodio, koliko ja znam, sve te postupke. Znači, počev od odvođenja Marina Vidića Biloga. Zatim su počeli i dolazili su i drugi vojnici u odorama Jugoslavenske narodne armije, gdje je nama naređeno da izađemo iz prostorija u kojima boravimo, jer nisamo djelatnici "Medicinskog centra". Djelatnici "Medicinskog centra" su imali svoj skup i ne znam kako su oni to riješili. Mi smo morali izaći na dvorište. U dvorištu su bila ta dva vojnika. Morali smo se postrojiti u vrstu. Bilo je tu lijepih riječi pod navodnicima. Bilo je psovki. I nakon izvesnog vremena morali smo sve povaditi iz džepova, metnuti pred sebe da pokažemo šta imamo. Kada je to sve skupa bilo gotovo, još je zapravo trajalo, doživili smo neugodnosti i psovanje naših roditelja što jednom ni četvrt kulturnom čovjeku ne bi pripadalo ni pasalo da se time služi. Nakon toga su bili postavljeni autobusi ispred ulaza u vukovarsku bolnicu ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Hvala. Ovaj odgovor je bio prilično dugačak. Ja ću da nastojim da ga razložim na nekoliko delova. Iskreno govoreći, ja mislim da bi moglo da se kaže da vi niste znali ime majora Šljivančanina u tom trenutku kada ste ga, kako kažete, videli s Bogdanom Kuzmićem. Da li je to tačno?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa ne. Ovako, ja mislim da je čitav Vukovar poznavao majora Šljivančanina. On je bio prilično popularna vojna ličnost, ali u negativnom smislu za nas.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro. Da li onda možete da nam opišete koliko je visoka osoba za koju kažete da je major Šljivančanin?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To je osoba visine... Ja sam mislio da je visok 180, međutim, posle kada sam ga viđao, primjetio sam da je možda i viši. Imao je crnu kosu, imao je brkove i nosio je uvijek odoru Jugoslavenske narodne armije?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li se sećate kakvu je kapu nosio?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Titovku sa petokrakom zvjezdom. On je u pravom smislu rekao da predstavlja jugoslavensku armiju.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kakav stav je imao major Šljivančanin prema ljudima s kojima je imao kontakt u bolnici?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa on je jedna ekstravertirana osoba, po mom mišljenju. Nije se dao od nikoga ništa prigovoriti. On je bio operativni oficir koji je vjerojatno po nečijem nalogu ili po svojoj zamisli, obavljao poslove onako kako je najkvalitetnije mogao. Ja ga cijenim kao vojnika, ali ne kao čovjeka.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ostavimo na trenutak po strani vaše lične stavove o majoru Šljivančaninu. Bavimo se samo vašim iskazom. Porazgovarajmo sada o onoj dvojici vojnika koji su bili u dvorištu. Da li možete da nam kažete da li su oni bili vojnici redovnog sastva JNA ili pripadnici Teritorijalne odbrane?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ta dva vojnika, ja sam saznao tokom vremena, jer oni su nas pratili i u Sremsku Mitrovicu, jedan se zvao Pero, on je negdje... Ne znam mu prezime, on je negdje iz Bosne, negdje tamo po prilici oko... iz Jošavke mjesta, eto. To je malo dalje gore, zapadnije od... neću reći zapadnije, nego od tromede... na toj tromedi sam ja bio na autoputu, pa zato znam gdje je ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali pitanje koje sam ja vama postavio jeste da nam kažete ako možete da li su oni bili redovni vojnici? Dakle, pripadnici JNA, to jest oni koje bih ja nazvao vojnim obveznicima ili pak pripadnicima Teritorijalne odbrane?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja mislim i verujem da su oni bili pripadnici jugoslavenske armije, jer su bili odjeveni onako kako su bili odjeveni jugoslavenski vojnici i rekao bih da nisu nikakvi teritorijalci bili, jer su nas pratili u Sremsku Mitrovicu. Znači, iz vukovarske bolnice oni su nas pratili u Sremsku Mitrovicu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da porazgovaramo sada malo o autobusima. Vi ste nam rekli da su tamo bili autobusi. Da li se sećate koliko je autobusa bilo ispred bolnice?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pet.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I vi ste se svakako ukrcali u jedan od tih autobusa?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Treći.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Još nismo došli do tog pitanja, ali u svakom slučaju hvala vam što ste odgovorili. U redu je. Nema nikakvog problema. Da li možete da nam kažete koliko je ljudi bilo u autobusu kada je krenuo sa tog mesta gde je bio parkiran?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Nas je sve skupa... pa bilo je negdje oko 200 osoba. Točnije bih rekao 207 sigurnih i neki koji su spašeni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali ja vas pitam za ovaj autobus u kom ste vi bili. Hteo bih da se usredsredimo na vaš autobus, a ne na ono šta ste videli okolo. Dakle, molim vas, da li možete da nam kažete koliko je ljudi bilo u vašem autobusu, u autobusu u kom ste vi bili?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa negdje oko 40. Ne mogu vam reći točan broj, jer nisam brojio, ali tu negdje oko 40.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A od ljudi koje ste poznavali koji su bili u tom autobusu, da li možete da nam kažete šta su bili po nacionalnosti?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ovako, bili smo svi Hrvati. Ne znam je li Berhofer imao... On ima njemačko prezime, da li je bio... Ja mislim da se izjašnjavao kao Hrvat. To nisam siguran.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vratimo se još jednom na autobus u kom ste vi bili. Molim vas da nam kažete koliko je žena u njemu bilo, koliko ste vi mogli da vidite?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je samo jedna bila.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A sada nešto o autobusu koji je otišao u kasarnu, o tome mi znamo iz dokaza do sada izvedenih da su autobusi otišli u kasarnu JNA. Dakle, hteo bih sada da razgovaramo s vama o tom putovanju od bolnice do kasarne. Samo o tome. Dakle, dok ste se vozili autobusom prema kasarni morali ste da pređete most preko Vuke, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I kada ste išli preko mosta, preko Vuke, da li ste mogli da vidite druge mostove?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I da li ste videli da se nešto događa na nekom od tih drugih mostova šta je vama privuklo pažnju?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete sada polako da nam ispričate šta ste videli da se događa na drugom mostu ili mostovima?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Mi smo bili na desnom mostu, računajući od toka prema Dunavu. Most je, taj most o kome mi postavljate pitanje da li sam vidio nekoga, to je bio drugi most prema rijeci Vuki, odnosno prema Dunavu. Tu je postojala jedna zgrada u kojoj je nekada bila slastičarna, a ta zgrada je bila vrlo blizu mosta. Hoću dalje? Tu sam vidio nekoliko osoba za koju sam jednu ja mislio da je gospodin Cyrus Vance. Međutim, nije to bio gospodin Vance, to je bio neko ko je bio njemu sličan, a ja ne znam kako se on zove.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste videli toga, kako ste vi pomislili, gospodina Vancea, radilo se verovatno o civilnoj osobi, da li možete da nam kažete da li je ta osoba bila sama ili ne?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne. Ta osoba je bila u pratnji majora Šljivančanina i toga kojeg sam ja zamjenio za gospodina Vancea i ne znam da li je još neko bio ali su stajali uglavnom tu između mosta i te kuće, a ja sam išao, vozio se u lijevoj strani autobusa, pa sam ja to mogao primjetiti kroz moj autobus, kroz naš autobus.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da nam kažete da li ste bili u stanju da utvrdite da li je tamo bilo još vojnih lica osim majora Šljivančanina? Ja vas ne pitam da nam kažete ko su oni bili, samo nam recite da li je bilo još vojnika tamo?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Nisam siguran u to.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pozabavimo se sada prelaskom preko mosta i putovanjem dalje do kasarne JNA. Da li se sećate dolaska u kasarnu JNA?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, sećam se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas da li možete da nam kažete šta se dogodilo kada ste stigli u kasarnu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Prije ulaska u vojarnu prošli smo još pored Doma zdravlja. Tu smo vidjeli nekoliko leševa. Ko je to ubijen bio ne znam i ko je koga ubio ni

to ne znam. Prije ulaska u zgradu vojarne, otvoren je bio ulaz, a autobusi su tako po rednim brojevima i ulazili. Dakle, ja sam bio u trećem autobusu, treći je ušao unutra.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li imate bilo kakvu predstavu o tome koliko je sati bilo kada ste stigli u kasarnu? Molim vas nemojte da nagađate?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pazite, ja nisam imao sat, ali pretpostavljamo da je bilo negdje 11.00.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da porazgovaramo još malo o autobusu kojim ste vi išli u kasarnu JNA. Da li se sećate možda nekih ljudi koji su bili u tom autobusu s vama?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. Sa mnom je bio Berkofer, Gunčević, Veliki bojler jedan što su ga... Samardžić Damjan. Bilo je tu poznatih, a bilo je tu i nepoznatih. Svi smo... Dobro... Gunčević, Berkofer, Samardžić... jedna gospođa je bila. Bilo je tu mnogo ljudi koje ja nisam poznavao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. A sada nešto o samom autobusu. Mi smo, naime, čuli da se autobus zaustavio u krugu kasarne JNA. Da li ste vi videli nekog ispred autobusa kada ste se parkirali, odnosno kada se se zaustavili?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, jesam. Vidio sam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da nam kažete šta ste tačno videli?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Vidio sam jednog vojnika obučenog u vojnu uniformu kojega sam ja vidio nekada prije nego što je došao u vojarnu da je pripremao hranu u jednoj školi za njih sve koji su bili mobilizirani i zapravo tada su još svi bili dragovoljci. Mobilizacija je izvršena kasnije. Puno kasnije. Taj čovjek je iz Bobote. To mjesto, jedno patnaestak kilometara, možda i manje od Vukovara prema Osijeku, pa negdje tamo kod uprave "Vupika", ali uprave toga pogona "Vupika" se skrene prema lijevo. On je čuvao stražu u vojarni. To je bila jedna velika, velika nastrešnica u kojoj je bilo jako puno oružja. Neko je mogao aktivirati samo jednu granatu, ja mislim da bi pola Vukovara otišlo u zrak. Njegova supruga je došla kod mene prije nego što smo... Dobro.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Nema nikakvog problema. Recite nam da li ste osim toga čoveka koji je pripremao hranu za rezerviste, videli još nekoga?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesam. Vidio sam osobe koje su imale nekakav drugačiji naglasak kad su govorili, sa nekim kapticama ovako okruglim i te kاپice su imele rojте. Ja sam tak posle saznao da je to Topola, zvani Topola, o kojem ćemo malo kasnije govoriti kada dođemo možda na neke druge djelove. Vidio sam... Samo da se sjetim. Sjetiću se možda kasnije prezimena jednoga koga su zvali... E, to mi sada fali ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nemojte ništa da se brinete u vezi s imenima. Prvo da porazgovaramo o opštoj situaciji, pa ćemo onda da pokušamo da suzimo stvari na pojedinosti. Izvinite, izgleda da je došlo do problema. Samo malo molim vas.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Voleo bih da tužilac ponovo pita svedoka za ove ljude sa kapticama, jer rekao je sa kapticama, sa strane imaju neku kičanku ili kako već se izjasnio, to je bio Topola. Toga u zapisniku nema, a vi ste to rekli, pa... Izvinjavam se svedoku. Ne, ne. Pa bih molio tužioca da on pojasni.

TUŽILAC MOORE: Ja neću apsolutno ništa da pojašnjavam ako ne budem primoran na to, zato što uvažni kolega to može da uradi u unakrsnom ispitivanju. Ja sam siguran u to. Ja bih hteo i dalje da zadržim svedoka i da ga vodim u određenom pravcu ako vam ne smeta.

SUDIJA PARKER: Da, hvala. Nastavite, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, da li možemo sada da porazgovaramo o broju ljudi koje ste videli u kasarni ispred autobusa? Dakle, da li možete o tome nešto da nam kažete?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, bilo je tu Vukovaraca, ali bilo je tu i stranaca koje mi nismo poznavali. Bile su tu osobe sa kojima sam ja nekada radio u Općini. Inka i njezin suprug Vlado, zatim taj Sreto o kojem sam maloprije govorio, koji čuva oružje. Bili su dolazili mnogi ljudi da nas vide kako to izgleda. Taj Vlado Kosić, taj Inkin muž, on mi je rekao: "Emile bre, nisi seo u dobar autobus", a ja pitam: "A koji je bolji? Ma", kaže, "svejedno ti je isto". Počeo se šaliti sa mnom, ali u vrlo ozbiljnom smislu. To nam je dalo razmišljati.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite nam sledeće, ti ljudi koji su bili oko autobusa, ovi koje ste upravo opisivali, da li ste videli da li je neko od njih nosio neku vojnu odeću ili ne?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesam. Vlado Kosić i njegova supruga su imali vojnu odoru i ovaj čuvar oružja je isto imao vojnu odoru sa svim oznakama koje je imala jugoslavenska armija.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam najlepše. A kako su se ti ljudi ponašali, ljudi koji su bili pored autobusa?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Podsmijavali su se. Kad mi je rekao da nisam sjeo u dobar autobus, onda sam polako počeo shvaćati. Imao sam viziju šta bi se moglo dogoditi. I tačno se to i dogodilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja znam da ovde ima i prisutnih žena i znam da ne želite da psujete u prisustvu žena, odnosno da uopšte ne volite da psujete, ali recite nam da li se sećate šta su oni govorili, kakve su stvari govorili?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Mi Hrvati smo postali najednom neke ustaše po njima, psovali su nam majke ustaške, i oca i mater i prijetili su nam da nećemo dobro proći. Imao sam dojam da su znali naše buduće stanište.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I dalje se bavimo samo vašim autobusom. Da li se sećate da je neko u uniformi ili možda bez uniforme, dakle da li je neko ušao u vaš autobus u kasarni JNA?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste. Ušli su jedan ili dva vojnika. Ne mogu to sada tačno reći i pitali su da li ima neko u autobusu ko je radnik "Medicinskog centra". Moj prijatelj Gunčević koji je sjedio u blizini mene je rekao: "Da, ja imam iskaznicu da sam djelatnik Medicinskog centra". On je pokazao, ali ta osoba koja je tražila iskaznicu nije priznala tu iskaznicu zato što nije bila sa slikom.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kako ste se vi osećali zbog načina njihovog ponašanja i u vezi onoga šta su govorili vama i drugim ljudima u autobusu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Poniženo, vrlo neugodno. Počeo sam stvarati zaključak o tim osobama kakve su i prema sebi i prema drugima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A do kakvih ste zaključaka došli?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da nam ne žele dobro.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste da su u autobus ušli jedan ili dvojica vojnika i da su pitali da li je neko zaposlen u "Medicinskom centru". Osoba ili osobe koje su ušle u autobus, vi ste veoma jasno rekli da su bili vojnici, ali možete li da nam kažete da li su imali neki čin, kako bih ja nazvao oficiri, ili bez čina?

ADVOKAT LUKIĆ: Prigovor časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, izvolite.

ADVOKAT LUKIĆ: Mislim da je ovo navođenje svedoka. Svedok je rekao da su ušla dva vojnika, a ranije u svom svedočenju je uvek govorio kada razlikuje te pojmove kada je neko vojnik ili nije vojnik, pa mislim da u ovom smislu sada tužilac želi da navede svedoka da izmeni svoj iskaz u određenom delu.

SUDIJA PARKER: Meni je jako žao gospodine Lukiću, ali ja se s vašim prigovorom, odnosno tvrdnjom ne slažem. Vojnik je izraz koji se često koristi za najniži čin, ali takođe i za svakoga ko je pripadnik oružanih snaga. Vidim da kažete da je sve u redu. Da. Dakle, ovo pitanje nije sugestivno pitanje koje bi navodilo na neki konkretan odgovor, već se samo traži da li su ti vojnici koji su viđeni imali neki čin u oružanim snagama. Nastavite, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Čakaliću da li možete da odgovorite na ovo pitanje?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Za mene su vojnici obični vojnici, časnici, dočasnici sve su to vojnici. A u ovoj armiji... Jeste, prozivao je vojnik. Zapravo dva su bila, dva su bila u autobusu, kojiko se sjećam i pitali su: "Ko ima iskaznice?". Ja nisam imao iskaznicu, ja nisam ni reagirao... jasno... "Medicinskog centra".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam najbolje. Po vašem mišljenju, koliko ste vremena proveli u kasarni JNA?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Negdje do 14.00. Nemojte me uhvatiti za riječ, negdje oko 14.00.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Porazgovarajmo sada o autobusu, odnosno o autobusima koji su odlazili iz kasarne JNA. Mi smo čuli svedočenja svedoka, a ja znam da ćete nam vi reći da su autobusi otišli iz kasarne prema Ovčari. Molim vas da li možete da nam kažete nešto o tome. Dakle, da li su autobusi otišli svi zajedno ili jedan po jedan? Da li možete to da nam kažete?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: U međuvremenu je u krug vojarnje došao još jedan autobus... dovežen još jedan autobus. Mi nismo znali odakle je on i sa kojom namjerom je došao. I da li je on otišao prije nas ili poslje nas, to ne mogu reći, jer smo imali sagnute glave. To su bila česta naređenja: "Sagnite glavu i vozite se". To je šesti autobus koji je došao u dvorište vojarnje. Nikada nismo saznali sudbinu tog autobusa. Oprostite ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu je. Rekli ste da su vam davali česta uputstva da morate da gledate u pod. Ko vam je davao ta uputstva?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: U autobusu su bila dva vojnika sa... mislim da su bili ročnici, odjeveni u pravu odoru jugoslavenske vojske, koji su nas počeli i malo maltretirati. "Hajde, ako imate prstenje, ako imate zlato, ako imate novce, to sve dajte nama na čuvanje, pa kada se vi vratite, mi ćemo to vama dati." Jedan je bio iz Bosne, to znam sigurno. To su bili mladi dečki. Ja mislim da su oni bili tek došli u vojsku, zapravo da su služili vojni rok. To bi bilo to.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pozabavimo se Ovčarom i dolaskom tamo. Da li se sećate da je autobus došao do hangara na Ovčari i da se tamo zaustavio?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. On je pošao put prema Negoslavcima, pa je prije Negoslavaca skrenuo lijevo jednim putem koji vodi isto do Ovčare. Glavni put za Ovčaru je put koji vodi prema Iloku i prema Tovarniku.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite nam molim vas i pokušaću to da razdelim u delove kao i inače, recite nam nešto o izlasku iz autobusa. Kako je do toga došlo?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Autobus kojim redom su dolazili, tako su dečki i iz njega izlazili. Znači, pred sam hangar je dolazio autobus i ulazili su u taj hangar na taj način da su morali proći kroz jedan kordon. Bilo je tu i četnika, bilo je tu i uglednih ljudi iz Vukovara.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pozabavimo se vašim dolaskom na Ovčaru. Rekli ste da ste izašli i opisali ste taj kordon. Time ćemo da se pozabavimo za koji trenutak. Ali da li ste videli nekoga u uniformi JNA ispred hangara na Ovčari?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. Rekao sam da sam bio u trećem autobusu i mi smo počeli izlaziti iz trećeg autobusa. Tada sam i vidjeo ono što nas čeka. Jedan čovjek nas je dočekivao kada smo izlazili iz autobusa i džeparario. "Daj novce, daj novce." Mene nije džeparario nego je vidjeo naočale koje su senzibilne, malo je sijalo sunce, malo,

malo je sijalo sunce i one su potamnile. Njemu su se te naočale vjerojatno svidjele, uzeo je sa mene, probao je na sebe, vidjeo da ne paše, bacio ih i zgazio. To je čovjek koji je bio odjeven u uniformu jugoslavenske armije, ali sam vidio da mu je bila preuska, preuska pa se nije mogao zakopčati.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam za tog vojnika JNA koji je, recimo tako, bio malo prevelik za svoju uniformu. Ali jeste li videli neke vojnike JNA koji su stali u svoje uniforme?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To su vojnici koji su došli u pratnji sa nama. To je prvo. Drugo, kroz taj kordon kad smo prolazili vidio sam mog nekadašnjeg prijatelja, Slavka Dokmanovića. Radili smo zajedno u Općini nekada. Čak smo se i družili. On me je prozvao: "Vidi ti našeg inspektora. Emile bre, i ti si tu. Pa šta ti tu radiš?". Rekoh: "Šta radim? Što i svi drugi. Izlazim iz autobusa i bježim u hangar". Tu u tom kordonu, tu su tukli strahovito. To su ljudi... Dečki su padali. Nemilosrdni su bili. Bilo je tu svakoga. I tu su bili i teritorijalci Vukovara.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada bih želeo da razgovaramo o načinu, vrsti i težini tog premlaćivanja. Znam da ne volite o tome da govorite, ali molim vas recite Pretresnom veću što preciznije možete kakvo je to bilo premlaćivanje i da li su se koristila neka oružja?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Moram imenovati osobe da bih mogao razgraničiti to. Bio je tu Slavko Dokmanović, bili su tu teritorijalci vukovarski. Premlaćivali su sa batinama. Neki sa oružjem, nogama, tako. Tukli su sa čim su stigli, nogama, rukama. Do hangara govorim. Do ulaska u hangar.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je neko pao na zemlju zbog tog premlaćivanja?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste. To se već događalo u hangaru. Pao je Samardžić Damjan, zvani Veliki bojler i jedan koji se zvao Kemal. Ulazili su u hangar i ubili su Kemala i Samardžić Damjana. Nogama su ga ubili. I jednog i drugog. Najpre po leđima, pa na trbuh.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali želim samo da razgovaramo o kordonu pre nego što dođemo do hangara. Dakle, kordon. Pre nego što je neko ušao u hangar, dakle nazovimo to putem do hangara, naravno kroz onaj deo kroz koji ste morali da prođete. Dok ste se kretali kroz kordon da li ste videli da li je neko pao na zemlju?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja sam već vjerojatno ušao unutra, a okretati se nismo mogli. Nisam se okrenu. Trebalo je što brže ući u hangar, jer su ove batine bile teške.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko teško ste vi bili pretučeni?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Nije me udario Dokmanović, ali je isprovocirao da drugi znaju moje ime i prezime i kada je rekao: "Inspektor", oni su vjerojatno pomišljali da sam ja neki policijski inspektor. Da me nije prozvao, ne bih tako prošao sigurno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ma koliko vam to bilo teško, da li možete da kažete Pretresnom veću koliko ste teško bili pretučeni? Da li možete?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Mogu. Svi smo po prilici bili krvavi i takvih batina nisam dugo vidio nigdje, samo u filmovima. Bili su se nabrusili, tu su i teritorijalci bili, bili su se nabrusili na nas, ja mislim da netko nije rekao da dolazi pukovnik, da bi nas satrli tamo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Doći ćemo na to da je neko rekao da dolazi pukovnik, ali sada bih da još razgovaramo o sledećem. Pomenuli ste ljude koji su bili u kordonu, dakle ljude iz vukovarske TO, Dokmanović. Da li ste videli nekoga u kordonu u uniformi JNA?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa Dokmanović je bio u uniformi JNA. Nosio je činove. Mislim da je bio potpukovnik ili major, ne mogu se odlučiti, ali ja mislim da je bio potpukovnik. Imao je plavu uniformu. Imao je titovku na glavi, petokraku. On je, u stvari, došao kao vojnik.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko je ljudi bilo sa svake strane u kordonu dok ste prolazili otprilike?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa negde sa svake strane možda po 12, 13. Znači duplo, sa svake strane po 12, 13. Možda i više.

TUŽILAC MOORE: Sada bih hteo da razgovaramo o hangaru. Ali pre nastavka ispitivanja, hteo bih da pitam Pretresno veće da li je ovo prikladno vreme za pauzu ili želite da nastavim. Mislim da je za mene ovo sada dobar trenutak u iskazu svedoka. Jedino šta sam hteo da pitam, ako ću sada da se pozabavim hangarom, onda bih hteo da završim tu temu pre pauze.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, nažalost, malo je prerano i to bi nas onda nateralo na neke nužne promene kasnije koje ne bi bile dobre.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pozabavio bih se sada hangarom. Rekli ste nam o njemu. Da li ste znali za taj hangar na Ovčari pre tog dana? Da li ste bili tamo?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa najmanje 100 puta sam prošao pored tih hangara svih, jer je tamo bio jedan ribnjak. Ja sam išao na pecanje ribe.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada bih da razgovaramo o vašem ulasku u hangar. Rekli ste da ste ušli u kordon i kako ste pretučeni. Kada ste ušli u hangar da li ste bili povređeni zbog premlaćivanja u kordonu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesam. To se ponovilo i u samom hangaru. Miloš Vujić, ne Miloš, Milan Vujić je uzeo od jedno ranjenika koga sam ja poznavao, Dado smo ga zvali, štaku i sa tom štakom me je udario jedno dva puta po vratu. Ja sam pao. I digao sam se i poletio za njim. Međutim, on je već izašao na drugo mjesto... otišao na drugo mjesto. Što se tiče tog mog šestog, što sam rekao kralješka, sa njim imam uvijek problema i danas i vidite da stalno štimam vrat. To je vrlo bolno i uvijek me podsjeća, kad god me zaboli, na te nesretne trenutke koje sam doživio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da pomognemo Pretresnom veću, zatražićemo da predstavimo jedan dokazni predmet, a to je medicinska dokumentacija ovog svedoka iz 1992. godine i povrede za koje mi tvrdimo da su prouzrokovane na Ovčari i na drugim mestima. Sada ćemo da se pozabavimo onim što ste videli u hangaru. Da li možete da se setite koliko je ljudi bilo u hangaru?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Nas je bilo oko 207 prema podacima koje smo mi sami sakupljali, a koji su i posle prezentirani kao takvi. Hangar je... Znači, oni koji su prije nas ušli u hangar morali su da se nasloniti direktno na zid u smjeru prema njima sa rukama raširenim i nogama raširenim, rukama naslonjenim na zid, a nogama udaljenim od zida i u tom položaju su stajali kada smo mi ulazili unutra. Kada smo mi počeli biti premlaćivani, ne samo od toga, nego i od drugih, svi su tukli koji su bili tamo, svi su udarali. Falilo im je ljudskosti sigurno. U jednom kutu je bila slama. Otišli smo i sjeli na tu slamu. Vidim da se svako čistio od krvi. I tu smo čekali da vidimo šta će dalje biti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ranije ste rekli da ste videli dve osobe koje su napali. Pomenuli ste konkretno Samardžića i Kemala čini mi se. Da li možemo sada da porazgovaramo o tome šta ste videli da se dogodilo sa Samardžićem. Molim vas recite Pretresnom veću šta ste videli?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Kad je Samardžić... on je posle mene ušao u hangar i posle mene izašao iz autobus, ulazio kroz kordon tih koji su nas tukli, ušli su u hangar i odmah su navalili na njih. Ja mislim i jedan i drugi da su bili za dvije minute mrtvi. Tukli su ih po glavi, po leđima, pa su ih onda metnuli na trbuh, pa su skakali po njima. Mislim da je to grozno sve.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste da su ih oni tukli po glavi. Ko su to oni?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Oni koji su bili u kordonu i došli su teritorijalci još unutra.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kako je Kemal napadnut?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Isto kao i Veliki... kao Samardžić Damjan. Pazite, nije tu sad imalo vremena za gledat. Tu je bilo sada potrebno naći neki prostor u kojem se možete zaštititi. Nismo mi toliko puno ni gledali, znate, jer je bilo bitno sačuvati čitavu glavu. Oni koji su dobili po glavi batina, ti su bili nesretnici, i svi smo bježali unutra u hangar i čuvali smo glave. Možda ja i ne bih dobio takav udarac u vrat da se nije taj što me udario... Vidite, povremeno zaboravim, Milan Vujić, on je meni došao iza leđe i udario me iza leđa po vratu. Kada sam ja pao, ja sam se digao i poletio za njim. Vjerovatno bi se potukli. Ali on je izašao van.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možda je dobra stvar da se niste potukli. Ali razgovarajmo o situaciji u hangaru. Napadi koje ste opisali. Da li ste videli da je neko pokušao da zaustavi te napade na vas, ne samo na vas lično, nego na sve vas tamo?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Nisam vidio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da se setite da li ste videli nekog u uniformi JNA u hangaru?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesam, ali tek kad su došli oficiri. I bio je jedan vojnik koji je čuvao hangar u odori jugoslavenske armije. Ja ga znam. On je sin od jedne Marjane koja je radila sa mnom u Općini. On je otvarao i zatvarao vrata hangara kad je to trebalo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam da ste videli ljude u uniformama JNA, ali rekli ste "tek kada su došli oficiri". Da li možete nešto da nam kažete o tim ljudima, o tim oficirima koji su došli u hangar?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Neko je uleteo u hangar. Ne znam ko. I rekao je: "Dolazi pukovnik i dva potpukovnika". Ja čak mislim da je označio prezime pukovnika, ali ne bih se zakleo za to. Uglavnom, kad su došli oni, nastao je veliki tajac onda.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste "kad su došli". Da li možete nešto da nam kažete o tom dolasku i šta se dogodilo, naravno, onoliko koliko možete da se setite? Znamo da ste tada bili udarenu u glavu.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Prvo što sam razmišljao, to su akademski obrazovani ljudi, koji su završili visoke vojne škole, koji su učili o humanizmu, da će oni to spriječiti. Jesu, na časak su spriječili. Na časak. Svi oni koji su bili u hangaru, oni su svi pobjegli van. Jedino je onaj vojnik ostao koji je čuvao ulaz u hangar.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Šta ste posle videli. Rekli ste da su oni to prekinuli, ali samo na čas. Šta ste time hteli da kažete?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: U tom momentu, još možda malo prije ulaska oficira u hangar, je došao Zorić Stevan, zvani Čevo, i mene zove da izađem sa one slame: "Dođi ovamo". Dođem ja kod njega, velim: "Nećeš me valjda ubiti? Ne, ne", kaže, "pa ti si meni učinio velike stvari i to kada mi je bilo najpotrebnije i ja ću te spasiti", i mene izvede van. Još nisu došli časnici, još nisu oficiri došli. Ja sam bio vani, pa su, pa su redom bili izvučeni, i Vučević. Nas svih sedmoro je bilo praktično izvučeno na dvorište i mi smo stajali udaljeni malo od ulaza od hangara i tada su ušli vojnici... časnici, oficiri, kako hoćete, ušli su u hangar. Mi smo vidjeli sve što se tog momenta događa u hangaru. Najednom su se zatvorila vrata hangara. To su limena vrata, potezna i počeli smo slušati strahovite jauke. Moram još nešto pomenuti ako dozvolite. Dozvoljavate? Još prije ulaska oficira u hangar, došao je jedan čovjek kojeg ja nisam nikada... tako velikog i tako debelog vidjeo. On je imao pravu kokardu, imao je neku palicu gumenu koja se savijala baš onako krasno. Imao je na sebi bombe i druge stvari i nekako se zakačio za Štefa Gunčevića, a uz njega je bio jedan major jugoslavenske armije koji je njemu rekao: "Daj mi tu električnu palicu da ubijem ovoga". I taj četnik, ta osoba odjevena u četničku odoru je rekla: "Nemoj, ima jako puno publike". I onda kada su najavljivali da dolaze pukovnik i dva potpukovnika, u tom momentu su svi teritorijalci i svi oni koji su se nakazili u hangaru, bez razlike, svi su pobjegli van.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam da ste izvedeni iz hangara i da su zatim klizna vrata zatvorena i da ste onda čuli jauke. Da li se sećate da ste to rekli?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To je bilo kad smo vraćeni, da. Tu smo već svi vraćeni van. Znači, nas sedmoro je tu već vraćeno van.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali ja želim da znam sledeće. Rekli ste nam da su oficiri JNA, po vama. Kada ste izvedeni da li su oficiri JNA već bili stigli ili ne?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Oni su došli, ja sam bio izveden i svi mi koji su bili izvedeni smo se vratili nazad u hangar da vidimo šta se događa. I onda pitaju oni šta je to sa nama. Ja sam bio kod njega prvi i rekao sam da su nas neki dečki spasili i onda je on izvršio popis nas. Ko nas je spasio, odakle znamo, ko sam ja, dan, mjesec, godina rođenja, mjesto stanovanja. Sve je to upisao na jedan papir, za svakoga pojedinačno i ti papiri su ostali kod njega.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste dobro? Da li vas vrat boli?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro sam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Neka, izdržaću... Oprostite.

SUDIJA PARKER: Možemo sada na pauzu kada vam bude odgovaralo.

TUŽILAC MOORE: Samo još par pitanja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam za te oficire, a za tim ste rekli: "On nas je pitao ko nas je spasio?". I pominjali ste on, on ali niste nam rekli ko je to. Da li možete da nam kažete ko je ta osoba? Da li je imao uniformu ili čin?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: On je... Nije imao čin. On je bio vojnik. Imao je bluzu vojničku, ali hlače nekakve drugačije je imao. Hlače mu nisu bile nekako u istoj boji, koliko se ja sjećam i meni je rekao da me spašava zato što sam nekada nešto veliko za njega učinio u Općini. Ja sam posle sa pretpostavkom i ovo govorim sa pretpostavkom, vjerovatno mu učinio da je dobio sanitarnu suglasnost na projekte prije nego što mu je moj kolega rekao da dođe. Meni je bilo žao. Čovjek vjerovatno gradi nešto, treba mu pomoći.

TUŽILAC MOORE: Hvala. Sada ćemo da napravimo pauzu s dozvolom Pretresnog veća. Kada se vratimo postavljaju vam pitanja o tim oficirima JNA koji su stigli, ali posle pauze.

SUDIJA PARKER: Nastavljamo u 16.10, gospodine Moore.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, izvolite.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada bih hteo da razgovaramo o hangaru. Vi ste nam već spomenuli da su došla tri oficira. Dakle, recite nam molim vas kada su oni došli, dakle jedan generalni sled događaja. Molim vas samo to.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa negdje oko 15.00, 15.30 po prilici, tu negdje. Možda... pa 17.00 je već bio mrak. Oni su došli za vreme dana uglavnom još.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala najbolje. Samo jedna intervencija na transkript. To je strana 32, red 3. Meni se čini da je svedok rekao da su oni došli oko 15.00, 15.30, a u transkript je ušlo "15.30 do 16.00".

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Moore, nastavite.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Čakaliću, imamo jedan manji problem sa elektronskom opremom koja beleži iskaz. Dakle, sećate li se otprilike u koliko sati su došli ti oficiri? Rekli ste da je već oko 17.00 bio mrak, pa kada su oni došli?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pazite, ja se naprežem sada, jer nemoguće je bilo tačno odrediti, tačno vrijeme ne mogu odrediti, ali to su približna vremena. Molim vas, to treba shvatiti. Svi smo se borili za svoj život, da ostanemo živi i razmišljati o tome da li je bilo toliko sati i toliko minuta, to nije u redu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Ja mislim da i sudije to razumeju. Ali dakle, razgovarajmo sada o tim oficirima. Kada su oni došli da li je još bio dan ili se već smračilo?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Bio je još dan. Bio je još dan, da. Ali se počelo mračiti lagano. Išao je dan kraju. To je godišnje doba koje ima dužu noć.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas, recite nam onda kako ste vi znali da dolaze oficiri?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Neko je iz vana nekoga vjerojatno upozorio i rekao: "Evo dolaze oficiri", i kad je to rečeno da dolaze oficiri, sve paravojske koje su se našle u tom momentu u hangaru, sve su nestale zajedno sa teritorijalcima. Jednostavno su svi nestali.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali ja želim da se usredsredimo na oficire. Da li ste vi videli oficire kako dolaze?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesam, vidio sam ih i kako dolaze i kako ulaze u hangar.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko je oficira, kako ste vi rekli, tamo bilo?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pukovnik i dva potpukovnika.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kako ste vi uspeali da ocenite ili da razaznate da je jedan od njih bio pukovnik, a da su druga dvojica potpukovnici?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pukovnik je imao zlatom obrubljen i na njemu je imao tri zvjezdice. Potpukovnici su imali isto zlatom obrubljeno i imali su po dvije zvjezdice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li se sećate kakve su kape imali? Molim vas nemojte da nagađate ako ne znate.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Imali su titovke sa petokrakama. Znači, imali su obilježja normalno jugoslavenske vojske u to vrijeme.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas recite nam šta su ta tri oficira kada su došla uradila?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Kada su ušli unutra, bio je mir i tajac. Bila je pretpostavka da se više neće događati ono što se događalo. Niko nije bio prisutan od paravojnih... to sam rekao da su svi otišli negdje na druga mjesta, da su časnici sa nama razgovarali koji smo spašeni, ko je imao garanciju od nekoga i on je to... rekao sam već, upisao, popisao sve nas, ime i prezime, mjesto i godina rođenja, ime oca. To su bili podaci i sa tim smo mi izašli iz hangara van.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Porazgovarajmo sada o ta tri oficira koji su došli. Da li je bilo još nekih drugih vojnika koji su došli sa tim oficirima?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Toga se ne sećam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste da su ti oficiri razgovarali sa vama koji ste bili spašeni. Da li se možda sećate gde, odnosno kada se to dogodilo? Da li je to bilo u hangaru ili ispred hangara?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Razgovarali smo samo u hangaru. Bio je jedan stolić mali na kome je on pisao, pukovnik je to radio, on je to sam radio. I kad smo... To oko tog pitanja... sledeće.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sa koliko je ljudi razgovarao dok je sedeo za tim stolom, otprilike?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: On je više stajao dok je razgovarao, nego što je sjedio. Pa sa mnom je imao, recimo, jednu minutu, a tako vjerovatno i sa drugima. Neka je bilo sedam, osam minuta. I to je puno što sam rekao možda.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pošto je razgovarao sa vama šta ste vi učinili i gde ste pošli?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Kada je razgovor završen, izašli smo van hangara. Neko je od tih oficira vjerovatno pozvao vozilo iz Vukovara. Tu je sad već počelo se mračiti i mi smo otpraćeni do jednog "Citroena", automobila "Citroen". Kod tog automobila sam video poznatu osobu, bila je vozač. Bila su i dva vojnika. Propisno i pravilno odjeveni u odoru jugoslavenske uniforme i tu smo, taj Bakić Mile, koji je mene vidio i prepoznao i pitao: "Čika Emile šta vi radite ovdje? A eto šta radim", rekoh, "što i svi drugi". Kaže: "Hajde sjednite tu do mene". I on sjedne lijevo na vozačko mjesto, ja pored njega a sa desne strane jedan vojnik koji je imao pušku, zapravo bila su dva

vojnika. Ovaj drugi je sjeo otraga sa drugim dečkima. Znači, šestorica dječaka je bilo otraga i drugi vojnik. Naprijed je bio jedan vojnik, Bakić i ja u sredini.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja sad imam nekoliko pitanja za vas. Prvo nekoliko reči o tom automobilu, pa ćemo onda opet da porazgovaramo o hangaru. Rekli ste nam da je to bio automobil marke "Citroen" i spomenuli ste dva vojnika u njemu. Da li možete da nam kažete koliko su godina imali ti vojnici koji su bili u tom vozilu i da li možete da nam kažete da li su bili redovni vojnici JNA ili ne?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ti vojnici po odjeći što sam ja mogao ocjeniti, su bili pripadnici redovnog sastava. Tako su izgledali pripadnici redovnog sastava. A Bakić, on je bio... Ne znam, bio je mrak. Ja mislim da je on bio u civilnom odjelu. Imam dojam da je bio u civilnom odjelu. Ne mogu se zaklet. Ne mogu točno reći.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste da je onaj pukovnik s vama razgovarao za stolom i da je to bilo u hangaru, dakle unutra. Koliko ste vi dugo ostali u hangaru pre nego što ste otišli sa Ovčare tim vozilom?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne, kad smo mi dobili... Kad je on nas upisao, mi smo izašli iz hangara van. Jedan po jedan smo izlazili van iz hangara. Čekali smo da se svi nađemo. I nakon izvjesnog vremena, neko nas je pozvao. Tu je sad kod mene jedan stupor nastao, ja se ne sjećam ko nas je pozvao, uglavnom smo krenuli jedno... ne znam koliko metara do tog vozila. Ja mislim da su nas čak i vojnici ti dopratili koji su bili u vozilu. Ne znam, nisam siguran.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Od onog trenutka kada ste otišli od stola, kada ste izašli napolje i kada se okupila grupa vas, vi ste nam nešto ranije rekli da ste mislili da su batinanja prestala. Da li možete sada da nam kažete da li se batinanje ili neko batinanje nastavilo kada su ti oficiri bili tamo? Dakle, ja vas ne pitam za ono šta vam je neko rekao, nego želim da vam postavim pitanje o onom periodu kada ste bili napolju ispred hangara?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Razumjem pitanje. Od kako su došli ti viši oficiri, mi smo izašli van. Nastao je tajac. Zatvaraju se vrata od hangara. Ušlo je ne znam koliko ljudi sa kacigama, dovezenih posebnim vozilom, sa batinama za bejzbol i počela je parada, da tako kažem. Počeli su tući dečke da su dečki padali. Koliko ih je ubijeno, ne znam, ali ne vjerujem... vjerujem da ih nije malo ubijeno. To su bili jauci koji se jako daleko čuju iako je hangar zatvoren. To je lim obični bio tamo. I tu smo mi već bili sada nekako... Užasno. Užasno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam kako su ljudi sa kacigama ušli unutra i kako su tukli ljude i kako ste čuli krike. Koliko dugo je to trajalo? Možete li da nam pomognete, koliko dugo su trajali ti krici i batinanje?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Oni su vjerojatno bili podjeljeni u dvije grupe. Jedni su se odmarali, drugi su tukli. Ne znam. Ne bih vam mogao reći koliko je vremena... Nisam uopće bio fokusiran na to. Mislim, teško je to znati. Ako ste u vatri između života i smrti ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Porazgovarajmo, ako možemo, o ljudima koji su bili u onom vozilu s vama. Da li vi znate imena nekih od tih ljudi koji su te večeri išli s vama?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: U Vukovar?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U Vukovar. Da bi bili apsolutno jasni dozvolite mi da drugačije postavim pitanje. Rekli ste nam da ste ušli u jedan kombi i da su pratnju tog kombija činila dva vojnika, dakle redovni vojnici. I rekli ste da vas je bilo sve skupa sedmorica. Da li možete da nam kažete imena tih ljudi? Da li je ovako lakše?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja, Emil Čakalić, Gunčević Stjepan, Perković Tihomir, Vlado Dudaš, Žarko Kojić, Perković Tihomir... to je sedam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim da ću morati ponovo da prebrojim, jer meni se čini da to nije sedam. Dakle, vi, gospodin Gunčević, gospodin Kojić... Ja sam izbrojao šest imena. Ja ću ih ponoviti, ali nemojte da nagađate ako se ne sećate. Dakle, bili ste vi, gospodin Gunčević, gospodin Berghofer, gospodin Kojić, gospodin Perković i gospodin Dudaš. Ali ako se ne sećate nekog imena, nemojte uopšte da se brinete u vezi s tim. Idemo dalje. Ovo ćemo sada da ostavimo, zar ne? Dakle ovako, vi ste u vozilu. Recite nam gde je to vozilo krenulo?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To vozilo je pošlo prema "Veleprometu", u Vukovar. U Vukovar prema "Veleprometu".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite nam molim vas, kada ste došli u "Velepromet", da li ste vi zapravo ušli u objekat "Veleprometa" ili niste?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Zaustavili smo se pred vratima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste ušli unutra?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesmo, ali bez auta.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite nam molim vas šta se dogodilo u "Veleprometu"? Da li ste tamo ostali ili ste otišli na neko drugo mesto?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ovu vojnici što su nas dopratili su rekli da nas ostavljaju njima na čuvanje i da ako sutra do 7.00 ne dođu vojnici, da nas moraju ubiti. Ovaj zapovjednik što je bio tamo je negde iz Negoslavaca. Ja sam ga poznavao. Polagao je neke ispite kod mene. On kaže: "Ne, ja njih neću ubiti i nećete ih ostaviti ovdje, nego idite u Modateks".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro. A sada da porazgovaramo o "Modateksu". Da li ste otišli u "Modateks" ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa odvezli smo ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko ste vremena tamo proveli?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Mrak je bio. To je jedna krojačka firma čije su hale bile pune šivaćih mašina i mi smo tako u jedan prostor bili smješteni, a kad smo ušli unutra bilo je oko, ne znam, više od 100 žena je bilo. Bilo je i osoba koje su i starije bile, koje su ležale na nosilima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa koliko ste onda vremena proveli u "Modateksu"?
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da smo dve noći prespavali tamo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da nam kažete gde ste otišli iz "Modateksa"?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ponovo u "Velepromet".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada ste se vratili u "Velepromet", recite nam molim vas šta se onda tamo dogodilo?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Odveli su nas... Iz "Modateksa" su nas pratili, jedan čovjek koji je inače bio zadužen i došao je jedan čovjek iz Vukovara kojeg sam ja poznao, vode nas prema "Veleprometu" i pred "Veleprometom" je bilo ne znam koliko osoba preko ceste. Znači, mi smo došli cestom, oni su bili tu preko ceste i počeli su vikati: "Daj meni Bergofera, daj meni Čakalića", daj meni ovoga, daj meni onoga. "Hoćemo da se poubijaju." A ja sam jednog poznao od njih, pa kažem: "Kako te nije sramota?". Ništa, on se pravio da ne čuje. I ulazimo u "Velepromet", odvođe nas prema "sobi smrti". Ta soba je prozvana tamo tako zato što se tamo događalo svašta. Inače je to bila stolarija poduzeće "Velepromet" koji je bio vlasnik toga objekta čitavog.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja ću sada da predočim, nadam se, elektronskim putem jednu fotografiju "Veleprometa" snimljenu iz vazduha. Broj fotografije je 04672115 i to je fotografija koju su sudije već ranije videle. Molim vas da se ta fotografija pokaže. Nadam se da može da se pokaže na *E-court* sistemu zato što želim da se svedok posluži ovom elektronskom olovkom. Gospodine Čakaliću, da li imate sada pred sobom? Vidim da je mikrofonski prekriven, ne znam da li ćete da se čujete. Dakle, pre nego što počnete da se služite tom olovkom, ja ću da vam objasnim o čemu se radi. Dakle, tu imamo fotografiju "Veleprometa". Da li je jasno vidite?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Put je na desnoj strani, onaj put koji vodi iz Vukovara za Negoslavce. Ulaz je na desnoj strani. Sada vas molim da velikim krugom označite područje za koje smatrate da se nalazila "soba smrti"? Da li možete to da učinite? Dakle, ta olovka, ako samo nacrtate njom... Pokušajte ponovo.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)*

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala najbolje. Odložite olovku sada, a mi ćemo to da označimo slovom "A", možda velikim slovom "A" ako neko to može da učini.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Mogu li ja?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, vi ili može da pomogne naš sudski poslužitelj.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)*

TUŽILAC MOORE: Ja bih sada zatražio da se ova fotografija usvoji kao dokazni predmet.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj 265.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Molim vas da skinete tu fotografiju sada sa ekrana. Moje više nema na ekranu. Pretpostavljam da je i vaša nestala gospodine Čakaliću. Porazgovarajmo sada o toj "sobi smrti", kao je vi zovete. Da li je još tamo?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Je. Je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Dakle, sada još nešto šta se događalo u "Veleprometu". Gde ste vi odvedeni?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Mi smo bili u "Veleprometu" negdje do pola noći popriliči i odande je bilo izvođeno puno ljudi, znate, koji su ubijeni. Perković Tihomir je ubijen. Ubijen je direktor klaonice vukovarske, Karlo Crk. Ubijen je Martin Šajtović i njegov sin. Ubijen je Perković Tihomir.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želim da porazgovaramo o samom objektu "Veleprometa" i ko ga je tada držao u svojim rukama. Da li ste videli nekog u uniformama, bilo da su to ljudi koji su imali nadzor nad "Veleprometom" ili bili u samom objektu. Da li možete da se setite toga?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Vidio sam doktora Miću Marića. On je bio tako zakriven tamo. Znam da je jedan od naših koje sam ja zatekao u "Veleprometu", bio je dijabetičar i nije mu bilo dobro i on mu je dao šećera. U hipoglikemičnoj komi je bio, skoro u hipoglikemičkoj komi. On mu je dao šećer. Molim vas hoćete li mi pitanje ponoviti?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nema problema. Pretpostavljam da se radilo o načinu na koji sam postavio pitanje. Kada ste smešteni u "sobu smrti", da li je sobu neko čuvao?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. Čuvala su je dva vojnika koji su na ulazu... Kad smo ulazili, znači bio je ulaz u... Vidjeli ste one prozore. Pored tih prozora je bio ulaz u jedan dio i sa desne strane su isto bile prostorije, a sa ljeve strane je bila "soba smrti". Ti vojnici su nam sve opljačkali što smo imali, vojnici, sve što smo imali od osobne iskaznice, novaca, putnih isprava, sve, sve su nam to uzeli i uništili.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li su to bili jedini vojnici koje ste videli u "Veleprometu"?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Bilo je i onih koji su bili u odorama, a znam da nisu bili vojnici, jer sam ih poznavao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, kada govorite o dva vojnika koja su čuvala "sobu smrti", recite nam kakvu vrstu uniforme su oni imali?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Tipičnu vojničku uniformu, tipičnu vojničku uniformu. Znači, kapa sa petokrakom, titovka, odjeća, opasač, puške.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da nam kažete da li su to bili redovni vojnici ili ne?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne bih mogao. Ali vojnici su bili. Bili su odjeveni kao redovni vojnici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A koliko su bili stari? Da li su to bili mladići ili ljudi srednjih godina ili starije osobe?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Bili su mladi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam da su neki ljudi izvođeni iz "sobe smrti". Ko je izveden iz "sobe smrti"? Povlačim pitanje. Nije dobro postavljeno. Izvinjavam se. Dakle, "soba smrti"... Kada ste ušli u "sobu smrti" da li je tamo već bilo nekih ljudi?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koje su bili nacionalnosti ljudi koje ste poznavali, a koji su bili u toj "sobi smrti"?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Mislite zarobljeni?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Bili su Hrvati.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možete li da nam kažete kakvi su to ljudi koji su izvodili Hrvate iz te prostorije i ubijali ih onako kako ste rekli?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Obično su se najprije otvorila vrata. Jedan odjeven u uniformu jugoslavenske armije, bio je i prestar za jugoslavensku armiju, a znam da je radio u "Vuteksu", nosio je bombe i sa jedne i sa druge strane, opasač i čak je imao dvije puške, automatske puške, kratke. To je bio jedan Žarko. Ja ga dobro poznajem. I kada je on izašao, opet se zaključalo lokotom, to je bio lokot izvana, zaključalo se. Nakon izvesnog vremena vrata bi se otključala i bio je prozvan taj, pa taj, pa taj. Perković Tihomira koji je sa nama prošao čitavu tu paradu, da to tako kažem, su izvodili i vraćali tri puta. Četvrti put kada su ga odveli, više se nikad nije vratio, niti smo ga ikada više vidjeli, niti čuli za njega.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam da su ljudi odvođeni napolje i ubijani. Kako znate da su ubijeni?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Za Karla Crka sam čuo, jer je on bio ispod onog ljevog prozora, ako se sjećate, u toj prostoriji. Karla Crka su izveli van i točno pred vratima je razgovarao s njim taj koji ga je dočekaao. Pitao je: "Karlo, kakva je bila situacija u klaonici, kud je sa novcima, kud je ovo, kud je ono". Ispitivao ga tako, u stvari, nebitne stvari. Najednom se čuo jedan udarac i Karla Crka nikada više nisam vidio, niti sam ikada čuo za njega. Bio je inženjer agronomije, direktor vukovarske klaonice u Sotinu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ostali ljudi koji su bili izvedeni, a nisu se vratili, da li ste nekad nekog od njih videli posle toga?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude ...

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam lepo. Ja opet imam intervenciju na transkript. To je strana 43, red 6. Svedok je rekao da je onda čuo udarac i da više nikada tu osobu nije video. U transkript je ušlo "*then you heard a bang*" što može, čini mi se, da znači više stvari.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Pitao bih vas dakle nešto o Karlu Crku da razjasnimo za zapisnik koji se upravo izrađuje tokom suđenja. Kratko o tome. Rekli ste da ste videli da je Karlo izveden, da je bio napolju i da su ga pitali nešto o klanici i da ste onda čuli nekakav zvuk, neku buku. Jedna je osoba čula udarac, druga je čula nešto bang, prasak ili nešto slično. Da li možete da nam kažete nešto o tome... Vidim da se cenjeni kolega s druge strane ne slaže sa ovim šta radim, ali mislim da je rano da to razjasnimo.

SUDIJA PARKER: Nastavite gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, da li možete Pretresnom veću da pomognete oko toga?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja sam čuo udarac. Neko na neki način percipira udarac, šamar. Pao je. I nisam više nikada čuo nikakve riječi o njemu. Ali znam gdje je bio sahranjen poslje i tako dalje .

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Hvala i gospodinu Vasiću. Sad bih razgovarao o toj sobi u kojoj ste bili. Koliko dugo ste tamo ostali?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Do pola noći.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da nam kažete kako ste odvedeni iz te prostorije?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Došao je jedan kapetan KOS-a. Ušao je u sobu. Pomješao se između nas i kaže: "Hajde ljudi, izlazite van. Ako ne izađete, došao sam sa autobusom po vas, ako ne izađete doći će ovi četnici i sve će vas poklati". Ja sam ga pitao: "Dajte časnu oficirsku riječ". On je dao časnu oficirsku riječ i tako smo mu vjerovali. Izašli smo najprije van. Znae šta se moralo najprije obaviti, puni su mjehuri i nakon toga sa tim kapetanom krenemo u autobus koji je bio malo udaljen, ne znam koliko metara. I uđemo u autobus. Vozač hoće da upali, neće. Neće da upali autobus. Proba drugi puta. Tada je rekao: "Idemo izaći van, pa ćemo gurnuti auto da upali". Izašli smo van, gurnuli smo auto, auto je upalio. Mi smo prošli, još nismo došli do vrata, a četnici su već pjevali svoje pjesme: "Biće mesa", i tako dalje. Uobičajene pjesme za Vukovar... "Slobo, Slobo, šalji nam salate, biće mesa, klačemo Hrvate." To su bile omiljene pjesme. Žao mi je što je umro.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, bili ste u tom autobusu koji se ipak upalio. Gde ste pošli? Gde je autobus otišao?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: U vukovarsku vojarnu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite nam vrlo kratko šta se dogodilo u kasarni?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ništa. Primili su nas ljepo ročnici, mladi vojnici. Dali su nam jesti. Bili smo gladni. Dali su nam vode. Ljepo su se ponašali prema nama. I pričali smo međusobno dosta. I onda su nas smjestili u jednu prostoriju. U tu prostoriju su došli poslje neki stariji vojnici. Ja ne znam kako su oni funkciju imali, ali su počeli polako pljuscati neke dečke. Mene nisu dirali ali sam gledao kako to rade. Imali su neki čudni naglasak. Mislim da nisu bili sa ovih područja, niti da su bili sa područja Slavonije. To je trajalo čitavu noć. Jednom dečku su odvezali ruke koje su bile zavezane sa nekom žicom, a to smo pokušali još i u "sobi smrti", pa je nismo mogli, bila je tako nekako zapetljana da nismo mogli to otpetljati i onda su došli vojnici sa nekim škarama i tom malom su oslobodili ruke, ali je za protu uslugu morao progutati dva metka.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih da vas pitam o nečemu o čemu ste već govorili u svom svedočenju sada. Rekli ste za tu zapetljanu žicu oko ručnih zglobova tog mladića i rekli ste da ste pokušali da je sklonite kada ste bili u "sobi smrti". Da li je on bio jedina osoba čiji su ručni zglobovi bili vezani? Da li znate da li je još neko to imao?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vratimo se onda u kasarnu JNA. Rekli ste da je morao da proguta metke. Kolko dugo ste ostali u kasarni, otprilike?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa negdje do 8.00, otprilike.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A recite nam kako ste napustili kasarnu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Svi smo bili pozvani u jednu halu u kojoj je bilo i dosta žena. Dolazi jedan kapetan prve klase, odjeven u odoru, mislim da nije ni maršal imao bolji, kako se to kaže, šinjel, bolji šinjel, ljepo, pristojno odjeven i kaže ovako: "Vi svi Hrvati ostanite tu, a svi drugi neka pređu na drugu stranu". A jedna žena je pitala jedno smješno pitanje: "A šta sam ja? Moj muž je Srbin, a ja sam Hrvatica?". On joj je odgovorio: "Vi se odlučite". Otišla je među žene, a ne znam ko je. I onda kaže ovako, predstavi se: "Ja sam kapetan Vojin Mišić, Srbin iz Negoslavaca. Sve vas ćemo bre da poubijamo, da vas zapalimo i da vam vaše hrvatsko seme zatremo time što ćemo pepeo baciti u vodu, u Dunav".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: O čemu ste razmišljali kada vam je to rečeno?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Najpre sam razmišljao je li to normalan čovjek i da li stvarno to misli napraviti. Ipak se trebao držati vojnih pravila i propisa. Na koncu, nije to učinio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A šta je uradio?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ništa. Vređao nas je, psovao nas je i onda je došao jedan autobus, dovezen jedan autobus i mi smo se spremali da uđemo u taj autobus i put prema zadnjem logoru.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vam je vrat u redu? Vidim ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: U redu je. Ja to prilagođavam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nastavićemo dalje. Ali prvo bih želeo da pitam sledeće. Pretpostavljam da je tačno da ste pošli za Sremsku Mitrovicu, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da nam kažete kako ste tamo stigli?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa najpre smo prošli kroz zadnje hrvatsko selo, to je Tovarnik. Ušli smo u Šid. Tamo smo dosta dugo vremena čekali ne znam šta i onda smo krenuli. Došli u Sremsku Mitrovicu na glavni trg. Tamo negdje je i sportska hala, vozač je stao. Dolazili su nas gledati i vređati oficiri JNA, od čina majora do čina pukovnika. Svašta su nam govorili: "Eto, mi bi da vas pustimo, a Tuđman vas neće, pa eto, onda mi moramo da se brinemo o vama".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pozabavimo se time kako su prema vama postupali u Sremskoj Mitrovici?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Došli smo pred ulaz, znači napustili smo to prvo stanište u Mitrovici. Došli smo do samog zatvora Sremska Mitrovica. To je zatvor u kome su nekada služili robiju oni koji su bili osuđeni. Kad smo ulazili, jedan ulaz je prilično uzak, a kad stanete na njega, morate stati na tri ili četiri stepenice da bi sišli na tlo. Tu su nas čekali na tom silasku policajci koji su bili odjeveni u policijsku uniformu. Odmah su počeli sa tučnjavom. Imali su... to su vojni... to su policajci, pazite, ne vojni nego to su obični policajci bili tamo, u odori običnih policajaca su bili. I oni su nas tukli. I mi smo bježali i bježali dok nismo došli do jednog ravnog platoa. Tu su nas pitali jednog po jednog, bila su dvojica tamo, jedan je imao naglasak bosanski, drugi šta je bio ne znam. Taj drugi nije ni govorio. Ovaj pita: "Kako se ti zoveš? Zovem se tako i tako. Šta si radio?". Pa ne znam: "Radio sam to i to". A uvijek je našao: "A ti si to radio? Samo da ubijaš Srbe?", da ovo, da ono. I to je trajalo tako jedno određeno vrijeme. Onda smo poslani u sportsku dvoranu. Sjećam se, jedan policajac u plavoj odori je... jedan prozor je, jedno krilo od vrata je bilo ...

TUŽILAC MOORE: Izvinte što vas prekidam. Zaustavio bih vas na trenutak, ali hteo bih da stanemo ovde u vašem svedočenju. Pozabavio bih se sa nekim drugim stvarima. Molim Pretresno veće da pređemo na privatnu sednicu nakratko.

SUDIJA PARKER: Uradićemo tako.

(privatna sednica)

sekretar: Sad smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas da pogledate ovaj dokument koji nosi datum 13. februara 1992. godine. Časni Sude, da vam pomognem, ovde se radi o dva dokumenta. Original na BHS-u i dokument na engleskom. Dokument na engleskom ima broj 00320180. Ne znam da li ste to već uspeli da pronađete, časni Sude. Možda će vam biti od pomoći ako se ja prvo pozabavim originalom, a zatim prevodom. Dakle, jedan po jedan. Molim vas da pogledate ovaj dokument s vaše leve strane. Molim da se pokaže svedoku. Mislim čak i ne mora da bude na grafoskopu.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim da je tačno da se kaže ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To je moj nalaz, da. Prvi moj nalaz kad sam došao iz logora.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam. Časni Sude, postoji i prevod na engleski. Sasvim sam u vašim rukama kako želite da to obavimo ali je na spisku dokumenata prema Pravilu 65ter, mislim da je to broj 7. Trebalo bi da je broj 7. Broj je 00320180. Gospodine Čakaliću, oprostite na ovoj pauzi, ali to je jedna od karakteristika elektronskog sistema koji koristimo. Časni Sude, ne bih hteo da gubimo vreme na ovo. Ne znam da li će to kasnije biti moguće ali imamo prevod na engleski ali ga ne vidimo na ekranu. Ja ću raditi na osnovu pretpostavke da Pretresno veće ima jedan primerak. Časni Sude, ja ću da zatražim da se usvoji izvorni dokument, dakle na BHS-u i da se uz njega priloži i prevod na engleski. Ja nisam imao nameru detaljno tim dokumentom da se bavim. Svedok je, naime, već rekao nešto šta mu se dogodilo s kolenima i sa vratnim pršljenom. Ja sam samo želeo Pretresno veće da skrenem pažnju na dvosmerni rentgenski snimak oba kolena, kao i na analizu vratnog kičmenog stuba, kao i grudni kičmeni stub i lumbalno krsni vratni stub.

SUDIJA PARKER: Čini mi se da smo sada delimično dobili dokument na BHS-u. Dakle, svakako je dokument u sistemu. Sigurno postoji i verzija na engleskom, ali je još nismo dobili.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, da li ja mogu da zatražim da se dokument usvoji kao dokazni predmet. Svedok je već odgovorio na pitanje o oštećenju kolena i kičme.

SUDIJA PARKER: Da, vi ste to već spomenuli. Dakle, dokument na BHS-u sa prevodim na engleski biće usvojen kao dva dela jednog dokumenta.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj 266.

TUŽILAC MOORE: Hvala. Budući da je tako, ovo bi bila sva pitanja s moje strane za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Čakaliću, sada će gospodin Vasić da ima nekoliko pitanja za vas. Izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala lepo časni Sude. Dobar dan svima. Dobar dan gospodine Čakaliću.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja bih najpre hteo da vas zamolim, s obzirom da obojica govormo jezikom koji obojica razumemo, napravite malu pauzu posle mog pitanja sa svojim odgovorom da bi prevodioci mogli da prevedu moje pitanje i vaš odgovor kako bi ostali učesnici u postupku znali o čemu mi pričamo. Prvo bih vas zamolio da rešimo neke tehničke stvari vezane za vaše izjave, a onda ćemo poći na ostala pitanja. Ja bih samo hteo da potvrdim. Vi ste dali jedan veći broj izjava i bili ste svedok u više postupaka, pa samo da prođemo kroz to tehnički da vidimo da li su to one izjave koje mi imamo. Recite mi molim vas, vi ste dana 18. trećeg 1993. godine dali jednu izjavu koja je zavedena pod brojem VU-BOL-46, BOL, znači bolnica. Da li se toga sećate i kome ste dali ovu izjavu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Vi mi molim vas recite kome je ona upućena da je mogu komentirati. Ne sjećam se. Izjavu sam dao, dao sam sigurno ako je vi imate.

prevodioci: Da li možete da zamolite svedoka da se malo približi mikrofonu, molim vas.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja vam mogu pokazati kako ona izgleda, pa možete baciti samo pogled na nju da vidite da li ste tu izjavu dali.

ADVOKAT VASIĆ: Zamolio bih sudskog službenika.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ovo je izjava, barem u tekstu stoji, koju ste vi pisali svojeručno. Ovde je prekucana. Samo mi recite da li ste vi izjavu videli u ovako prekucanoj varijanti?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, to je moja izjava.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala gospodine Čakaliću.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja je nisam potpisao, ne vidim potpis nigde tu. Ja nigde ne vidim potpisa... Na njoj piše da je ta izjava sačinjena ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Rukom pisana. Dobro. Dobro. U redu je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Moramo samo da se trudimo da govorimo jedan za drugim da prevodiocima ne pravimo zbrku. Ništa. Možete odložiti tu sa strane kod vas. Sledeća izjava je upućena Medicinskom centru za ljudska prava u Zagrebu i nosi datum 18. ožujka 1992. godine. Da li se sećate da ste dali ovakvu izjavu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Hoćete li mi ponoviti ustanovu kojoj je ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kako da ne. Upućena je Medicinskom centru za ljudska prava u Zagrebu, a datum je 18. ožujak 1992. godine, mesto Zagreb.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ako sam je potpisao, sigurno sam napravio to, ali ne sjećam se te izjave.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Zamolio bih sudskog poslužitelja ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da ju vidim ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da vam pokaže... Videćete u posljednjem pasusu stoji: "Ovu izjavu dajem svojom voljom, Emil Čakalić, rođen", i tako dalje

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Hvala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Možete pogledati treću stranu, odnosno posljednju stranu. Iza toga je engleski prevod ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To je moja izjava. Ja priznajem tu izjavu, da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Možete i nju odložiti pored sebe. Zatim, vi ste 16. petog 1992. godine razgovarali sa predstavnicima MUP-a Hrvatske i to policijske uprave u Vukovaru, odeljenje za operativne poslove i o tome je sačinjena službena beleška od strane radnika MUP-a koju vi niste potpisali, nego on, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja prvo moram vidjeti izjavu gospodine. Nemojte se ljutiti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Svakako. Zamolio bih poslužitelja. Vidite na prvoj strani vaše ime, a na poslednjoj službena zabeleška potpisana od strane radnika MUP-a, ne od vas. Mene interesuje da li je ova službena beleška ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Moje... Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Napisana posle razgovora sa vama?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, ona je napisana.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Možete odložiti pored vas.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Znači, ne volim davati nepotpisane i ja ju... Ona je napisana, ali ja ju ne priznajem, jer ju nisam potpisao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Ne pitam o sadržini trenutno, samo pitam da li je to, a videćmo da li ćemo do sadržine doći. Hvala vam. Nakon ovoga ste 6. trećeg 1993. godine razgovarali sa jednom gospodom koja je potpukovnik kanadske vojske i zove se ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Kom ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kim Carter?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Na osnovu tog razgovora sačinjen je transkript koji ste vi, pretpostavljam, imali priliku da vidite.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To je koje, 1993. godine?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To je ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: 1992. godine ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: 6. trećeg 1993. godine.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: 6. trećeg 1993. godine. Da. I bio je gospodin Clyde Snow na tom druženju, da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Zatim ste saslušavani u svojstvu svjedoka pred Okružnim sudom u Zagrebu, 10. lipnja 1993. godine. Da li se toga sećate?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. Sudac iz Šarengrada, da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To je bio predmet protiv Slavka Dokmanovića i drugih, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa onda nije taj dokument na koji ja mislim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja ću vam pokazati ovaj dokument. Nije problem, samo da ga ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, to sam ja živio u Samoboru tada. Svagdje sam obilazio. Nigdje nisam našao stanište.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Je l' to vaša izjava koja je data u svojstvu svjedoka? Da li je ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, to su stvari koje su ovde pričane.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Možete odložiti. Zatim ste sa istražiteljima Tužilaštva, haškog OTP-a (Office of the Prosecutor), razgovarali i dali svoju izjavu 18. šestog 1995. godine prvi put, je l' tako? Da li se toga sećate?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Vi ćete mi pokazati izjavu molim vas?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I imali ste jedan dodatak toj izjavi, 21. četvrtog 1996. godine. Ja ću vam pokazati oba ova dokumenta, pa ih ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Hvala lepo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se sećate da ste ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, sjećam se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Nakon toga ste 5. drugog 1998. godine svedočili ovde pred časnim Sudom u predmetu ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: *Predmetu Dokmanović.*

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Protiv optuženog Dokmanovića, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nakon toga ste svedočili u još jednom predmetu pred ovim časnim Sudom. To je bilo 16. sedmog 2003. godine u predmetu ...
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: *Predmet Slobodan Milošević ...*

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Protiv sada pokojnog Slobodana Miloševića?
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nakon toga ste, odnosno moram reći, pre toga ste 10. sedmog 2003. godine razgovarali sa pripadnicima MUP-a policijske uprave ...
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Kaštel Lukšić ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: U Kaštelu ...
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Oni su sačinili službenu belešku ...
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Zatim ste po zamolinici Okružnog suda u Beogradu, istražnog sudije Veća za ratne zločine dali izjavu pred Županijskim sudom u Zagrebu u prisustvu istražnog sudije iz Beograda i tužioca iz Beograda, je l' tako?
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To je bilo 24. travnja 2004. godine?
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Nakon toga ste 25. desetog 2004. godine i neposredno svedočili pred Većem za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu ...
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: O čemu postoji transkript, je l' tako?
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Ovde imam još jednu vašu izjavu koja je potpisana i naslovljena gore kao Čakalić Emil, ali koja nema datuma niti kome je upućena. Ja ću zamoliti sudskog poslužitelja da vam je pokaže, a vi ćete nam ako znate i ako se sećate, reći kada ste to napisali ako ste napisali i kome je ona zapravo prosleđena?
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Hvala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izvinite, na prvoj strani piše Čakalić Emil, a pogledajte poslednju stranu. Tamo je potpis ...
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To je vaš ...
SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To je moj potpis i moja izjava, da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da nam kažete kada ste sačinili ovu izjavu i kome ste je prosledili ako ste je prosledili nekome?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To je moja izjava, ali ne znam kome sam je prosljedio. Ne znam ko je to tražio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala. Da li se sećate datuma kada ste sačinili?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se ni toga.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nema problema. Hvala vam.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Slabo pamtim datume.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala. Časni Sude, ne znam da li je sada zgodan trenutak.

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Vasiću. Nastavićemo u 17.55.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, izvolite, nastavite.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala časni Sude. Gospodine Čakaliću, nastaviću sa mojim pitanjima.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Hvala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi ste rekli da ste jedno vreme radili u bolnici. Da li nam možete reći, koliko sam ja razumeo iz vaše izjave, da je to bilo od 1968. godine, pa do 1978. godine. Da li grešim?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: 10 godina. 10 godina. Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Nakon toga ste prešli da radite u Opštinu Vukovar, rekli ste, kao sanitarni inspektor i pretpostavljam da ste bili sanitarni inspektor za celo područje Opštine Vukovar, znači na sva ona sela koja su pripadala toj opštini?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Sva. Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Ja čekam da se prevod završi.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Neka, neka.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Već smo ovde od svedoka čuli da je vukovarska regija bila multietnička i da su svi narodi živeli skladno u ovoj regiji, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi ste u svojim izjavama spominjali 2. peti 1991. godine i događaje u Borovu Selu. Oni su bili predmet ovde svedočenja takođe nekih ljudi.

Mene interesuje da li ste vi sa delegacijom opštine Vukovar i sa saveznim organima u jednom trenutku posetili Borovo Selo?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesam. Ja sam vodio ekipu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Nadalje me interesuje da li se sećate da li je posle ovih događaja u Borovom Selu došlo do podizanja barikada u selima koja su bila nastanjena većinskim srpskim, odnosno i ona koja su bila nastanjena većinskim hrvatskim stanovništvom prema ovih srpskim selima?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Znam da su bile u Bobotinu, Pačetinu i još nekim drugim, Negoslavicima, Trpinji, Veri, znam da su tu bile barikade. Ja sam prolazio kroz njih.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je nešto slično bilo i u Borovu Naselju prema Trpinji i Borovu Selu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa ja mislim, nisam ja bio i nisam bio prisutan, ali sam čuo da je tamo negdje kod "Doma tehnike" da je bila barikada. Znam to.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam lepo ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Još niže prema Borovom Selu. Tako ..

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: S obzirom da ste bili, da je delokurug vašeg posla bio zapravo sanitarna služba, vi ste u to vreme imali kontakata i sa bolnicama, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesam. Imao sam posebnog čoveka u bolnici.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da su posle ovih događaja u maju mesecu uvedene neke posebne mere u vukovarskoj bolnici, odnosno da su dobili zadatke da se pripreme resursi bolnice za eventualni početak sukoba, odnosno za prijem ranjenika? Da li imate takva saznanja?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To prvi puta čujem. Oprostite.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste radili u Opštini Vukovar, znači tog petog, šestog, sedmog, osmog meseca. Interesuje me kakvi su bili odnosi između organa vlasti u vukovarskoj Skupštini opštine u to vreme?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pazite, ja nisam bio odbornik u Skupštini opštine, općine. Dakle, ja vam ne bih mogao na to pitanje odgovoriti, ali vam mogu odgovoriti kakvi su bili međuljudski odnosi među nama, kolegama.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi molim vas?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa srpski narod se osjećao ugroženim znate od kada.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izvolite, recite.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Od sedmog mjeseca kada je došao jedan gospodin u Vukovar iz Šibenika. Mislim da znate na koga mislim. Meni sad njegovo prezime zvrči... doktor, doktor ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je gospodin radio u bolnici?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste, u bolnici u Šibeniku je radio. Psihijatar je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je bio hrvatske ili srpske nacionalnosti?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Srpske.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da nije doktor Rašković?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Rašković. Da. Jeste. Sad sam se i ja sjetio. Doktor Rašković je u sedmom mjesecu došao u Vukovar na zadovoljstvo mnogih Srba. Ja mislim da je on pogriješio što je došao tamo, jer je pobunio srpski narod. On je pobunio srpski narod i zato se događalo u Vukovaru to što se događalo. Ja da vam kažem, imao sam gore vikendicu. To je bilo na jednom izletištu koje se zove Adica, ja sam već čuo sve gore preko Vuke u mom voćnjaku, čuo sam sve što govori, jer su bili tako jaki mikrofoni. Kada sam se vraćao kući vidio sam da su mnogi ljudi sretni. Na zboru su bili Srbi. Praktično sam bio i ja ali ne prisutan, nego sam sve čuo šta se događalo. A sad da me pitate šta se sve događalo, ne bih vam znao reći više. A vi to znate vjerujem.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Neću vas to pitati. Pitaću vas... Spomenuli ste da su Srbi bili ugroženi od sedmog meseca. Zbog čega konkretno da li nam možete reći?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja nisam rekao da su Srbi bili ugroženi od sedmog mjeseca, molim vas.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izvinjavam se. Rekli ste da su se osećali ugroženim?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To je druga stvar. Da. Pa osjećali su kad je, pretpostavljam, ja ne tvrdim, pretpostavljam kad je gospodin Rašković otišao ostali su na cedilu, je l' tako? Umjesto da se ponovo družimo i da ponovo živimo kako smo živjeli... Pazite, moje kolege su tamo bile, znate. Da je došao neko u Vukovar, pa da je govorio protiv Srba, ja bih se ljutio. Ne bih dozvolio. Zašto? Zato što smo mi međusobno i stručno odrasli, jer smo iste škole završili, jer isto pecali ribe, išli na izlete i tako dalje, i tako dalje. Mislim na to pljunuti nakon izvesnog vremena nekoga bundije, nije korektno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A recite mi da li su se od šestog meseca u Opštini Vukovar poduzimale neke aktivnosti koje nisu bile redovne i uobičajene, makar u domenu civilne zaštite i Sekretarijata za narodnu odbranu? Da li vam je to poznato?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pazite, Sekretarijat za narodnu odbranu je radio prema svojim poslovima, principima i zadacima. Ja u to ne ulazim. Ja u to ne ulazim. Svako svoj posao ako radi, biće u redu. Ako neko ne radi, onda nije u redu, je l'? Postavite mi direktno pitanje molim vas.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kako da ne. Da li je to tačno da ste se vi 15. šestog 1991. godine uključili u neke aktivnosti tadašnje organizacije, da kažem, odbrane Vukovara, koja je kasnije prerasla u Hrvatsku vojsku?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesam. I to dobrovoljno i to zato, jer sam vidio... Moram da odgovorim zašto. Hoćete da me poslušate?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da. Izvolite.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro. Jer sam vidio da neke stvari u pogledu higijene ne štimate, pa se kuhala hrana u ovoj školi, u onom dvorištu, pa ovdje, pa ondje, i ja sam se javio da ću ja obavljati te poslove. I meni je rečeno: "Da, obavljaj to i treba da obavljaš", i mislim da sam dobro obavio, time što sam raspršio sva ta mjesta i organizirao centralni način snabdjevanja, znači, hranom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada smo već kod toga, recite... Možete li nam objasniti kakav je to bio sistem, odnosno ta organizacija snabdevanja hranom, gde su bili centri, kako je vršena distribucija i kome?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Glavni centar je bio "Radnički dom". Je l' znate "Radnički dom"? On se nalazi u centru grada. Tamo ima velika kuhinja. Ja sam vršio kontrolu i mogu vam reći da je radio i Srbin i Hrvat i ne znam, još neki, da su odlično radili i da su dobro radili. Nikada na tu ženu i na tog muža koji su bili Srbi nisam nijednu primedbu imao, dapače, čak su se bolje... čak su bolje radili. Ako me čuju oni koji su sa njima radili, ljutiće se sada na mene, jer su svi dobro radili.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Neće. Ne čini se da ste to zlonamerno rekli. U svakom slučaju, kako se distribuirala hrana iz tog "Radničkog doma" i kome se, recimo, u tom periodu sedmi, osmi, deveti mesec ona distribuirala?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa dokle se god moglo, dok nije uništen dio "Radničkog doma" tamo se pripremala hrana za Hrvatsku vojsku. U posebnim termo bocama, to su velike termo boce, za koje sam ja zahtjevao da se to uvede, jer je to jedini sistem i način da mora otvorito bocu samo kad treba jesti i da kolektivno jedu, ono, ne jedan po jedan, jer to jedan po jedan je uvijek veliko zlo, znate. Uvijek postoji neka mogućnost... Ja sam to sa zdravstvenog aspekta gledao i takvu sam odluku donjeo i hranu je distribuirala vojska sa posebnim vozilima na određena mjesta.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A ko je vršio kontrolu kvaliteta te hrane i eventualnu zaštitu hrane od moguće diverzije, pošto je to bila hrana za vojsku?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Svi koji su kuhali hranu morali su je probati prije. Je l' dobar odgovor? Zadovoljni ste. Dobro. I ja sam je probao često. Hrana se pripremala i u hotelu, i u hotelu u Vukovaru isto. Za policiju i jedan dio drugih zaposlenika.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je to hotel "Dunav"?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Rekli ste da ste se javili dobrovoljno u šestom mesecu 1991. godine. Da li nam možete reći kome ste se javili? Ko vam je dao ovaj zadatak, odnosno za koji ste se vi preporučili, da tako kažem?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao, došao sam u Ured za obranu u službu za posebne namjene, to je tako to pripadalo tamo. Jedan gospodin koji je umro, nažalost... Došao sam ja njemu i rekao sam: "Ja se dragovoljno javljam u Hrvatsku vojsku radi pripreme, kontrole hrane, pitke vode i svih drugih djelatnosti koje su bile vezane uz to".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Jesu se vaši inspektori isto tako javljali? Ne znate?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Nažalost, ja ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi da li je tada na čelu Sekretarijata opštinskog za narodnu odbranu već bio Tomislav Merčep?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je u to vreme kada ste vi dobili ovaj svoj zadatak u šestom mesecu on rukovodio pripremama za odbranu Vukovara ili nije? Ili je neko drugi rukovodio ako imate saznanja?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa svi su vodili koji su radili u Sekretarijatu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li je u to vreme već odlukom Vlade Republike Hrvatske raspuštena Skupština opštine Vukovar i za poverenika postavljen gospodin Marin Vidić Bili?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Skupština je raspuštena kada je gospodin Dokmanović nestao, kada se on udaljio sa tih područja. Ne znam gdje je išao. Mislim da je otišao preko Dunava na onu stranu ili je živio u Boboti, ne znam. Ne znam tačno vam to reći, ali ovako. Jeste to, to što sam rekao prije, tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A interesuje me da li je u šestom mesecu već bio formiran Krizni štab opštine Vukovar?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da li je sedmi ili kasnije, nemojte me molim vas... Ne mogu vam tačno reći.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Normalno ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nećemo insistirati na datumima kojih se ne možete tačno setiti. Mada mene interesuje da li vam je poznato... Izvinjavam se, ako vi imate nekih zdravstvenih problema, recite ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro. Dobro. U redu je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato ko je činio taj Krizni štab opštine Vukovar?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Ne bih hteo nagađati. Ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi niste išli na sastanke ovog Kriznog štaba?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne, ja sam radio svoj posao, stručni.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste u toku sedmog i osmog meseca imali česte kontakte sa gospodinom Marinom Vidićem Bilim?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Osim što su, pretpostavljam, oni bili vezani za vašu delatnost koju ste preuzeli još u šestom mesecu, interesuje me da li ste imali saznanja

kakav je bio zapravo delokrug obaveza i dužnosti koje je imao gospodin Vidić u tom... U ta dva meseca, sedmi i osmi?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: On je bio zadužen od Vlade Republike Hrvatske za područje Vukovara, povjerenik Vlade Republike Hrvatske za Općinu Vukovar.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A mene interesuje da li vam je poznato da li je on vršio samo poslove koje bi vršio u redovnim situacijama, predsednik Skupštine opštine ili je on vršio neke poslove ispred Kriznog štaba i organizacije i pripremanja za odbranu Vukovara?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa ja ne znam. On nije stručnjak za obranu, ali sam sa njim bio u Borovu Naselju, zajedno smo bili, prošli smo kroz pucanja raketa, bombi, granata i tako dalje. To je jedan veliki brisani prostor između Borova i Vukovara. Eto, sreća, ostali smo živi. A vozač koji nas je vozio, otišao je kući na ručak i morao je voziti negdje naftu, pogodila ga je granata i ubijen je bio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Spomenuli ste gospodina Tomislava Merčepa ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne, vi ste ga spomenuli, ne ja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izvinjavam se, ja sam ga spomenuo ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Vi ste ga spomenuli.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Tačno. Ja sam ga spomenuo. On, koliko ja znam, takođe nije bio profesionalni vojnik, dakle nije bio iz struke ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne. On je građevinski inženjer bio i sada je još.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da je on ipak rukovodio odbranom Vukovara sve do dolaska gospodina Dedakovića, profesionalnog vojnika, što je bilo negde u osmom mesecu ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: 1991. godine?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam lepo. Pretpostavljam da ste vi u obavljanju svojih poslova, već tada, od osmog meseca, pa nadalje, kontaktirali ne samo sa Marinom Vidićem Bilim, već i sa Zapovedništvom odbrane Vukovara, s obzirom da ste bili nadležni za kontrolu hrane koja je kasnije distribuirana vojsci?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, jesam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se sećate ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Koliko ste često odlazili u Štab komande odbrane Vukovara i gde se on nalazio?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: On se nalazio preko puta Općine u sporednoj ulici. Je li znate gdje je to?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ne znam.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro. Ovako, postavili ste mi pitanje da li sam odlazio u Štab. Ne. Ja sam imao zapovjed od mog zapovjednika da obavljam to, to, to, to i kad je došao gospodin Dedaković, pozvao me je k sebi, na dvorištu smo razgovarali i kaže on meni: "Inspektore, to, to, to, to". Rekoh: "Ja to već obavljam odavno", i tu je naše završilo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da. Shvatio sam da se radilo zapravo o vašem stručnom obavljanju posla ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pa nije bilo ni potrebe da se o tome diskutuje.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste takav odnos imali i sa... i nakon što je gospodin Dedaković otišao iz Vukovar i nasledio ga gospodin Borković?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. Znao sam Branka, ali to je već bilo ono, jako ratno stanje i ne znam, jedanput sam ja bio u Općini i padale su granate, nije se moglo izaći, pa sam tamo i prespavao. Mislim da je bio i Branko tamo. Razgovarali smo, ali vrlo kratko.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li mi možete reći, s obzirom da ste imali uvid u kvalitet hrane, da li ste imali uvid i u količinu hrane i za koliko je vojnika ta hrana spremna, recimo, u osmom mesecu, devetom mesecu 1991. godine? Ako imate takva saznanja.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja ne znam koliko je bilo vojnika, ali sam naredio da hranu koju ne potroši vojska, da mora da se da stanovništvu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I pretpostavljam da je ova hrana deljena po skloništima u Vukovaru?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam naredio samo da hrana ne smije da se baca. Bili su ratni uvjeti. Ako ne odnese svu hranu vojska, neka daju ko je gladan.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Već ste spomnuli da ste po službenoj dužnosti odlazili u bolnicu i da ste tamo imali čoveka za kontakt. Da li ste prilikom svojih odlazaka u bolnicu tamo videli ranjene vojnike JNA koji su bili zarobljeni, koji su tamo čuvani pod stražom?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Njih nisam vidio, ali sam vidio ubijene članove Zbora narodne garde. To nisam vidio. To mi je prva reč što čujem sada to što vi kažete.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, u to vreme niste bili upoznati da tamo ima vojnika JNA, u bolnici?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dva su... Ležali su, da. Eh, da ste me pitali ime, možda bih vam odgovorio. Jeste, znam da su bili zarobljeni i da su ležali u bolnici i taj dan kad smo mi slani, kad smo mi uhapšeni i odvedeni, toga dana su i oni vraćeni ne znam kuda. Mislim da su vraćeni u Sremsku Mitrovicu... Ne, u Sremsku Mitrovicu je vraćen jedan poručnik, a oni ne znam. Uglavnom, vraćeni su. Znam da su vraćeni. A kuda, ne znam. Nisam pitao nikada.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam puno. Samo ispravka na transkriptu. Strana je 66, a red je 22. Moje pitanje je bilo: "Dakle, vi ne znate da su JNA vojnici bili u bolnici?", a ovde je ušlo: "*There were JNA hospitals*". Greška evidentna, hvala.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Je l' se to mene tiče nešto? Ne?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ne, ne tiče se vas. Greška je u transkriptu, odnosno ono što sam rekao ja, nije prevedeno pravilno.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dobro. U redu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi gde ste vi zapravo bili stacionirani u vršenju ovih poslova kada niste bili na terenu, kada niste obilazili mesta gde je hrana spremana?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Kod kuće. Kod kuće. A u početku, pazite, ja sam išao na posao dokle god sam mogao, znate. Recimo ono, sedmi mjesec, tako, ja sam obavljao te poslove, pa sam vodio i ovo. Međutim, kada se posle više nije moglo ići nigdje, onda mi je naređeno da budem stacioniran kod kuće i što god budem, budu trebali, da se javim tamo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Vaša se kuća nalazila u neposrednoj blizini bolnice, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Nije to moja kuća. Ja sam tamo stanovao. Imao sam stan. To su tri zgrade ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Zgrade jednake, samo drugačije oličene.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To ste nam rekli... Hvala vam... Na pitanje mog uvažnog kolege... Mene interesuje koliko je taj stan bio daleko od zgrade bolnice i od... od zgrade bolnice i od zgrade Opštine, recimo?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ovako. Da kažem poprečni put ili normalan put?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Put kojim ste išli.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: A išao sam i jednim i drugim. Dobro. Ovako, zračne linije oko 400 metara. Nemojte me uhvatiti... tu oko. Ne mogu se vezati za broj, jer nisam nikada mjerio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, kada ste vi obavljali ove svoje poslove, tada su već postojale formacije Zbora narodne garde kojima ste i vi pripadali, samim tim što ste imali ovaj zadatak?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste. Organizirale su se još uvijek.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Interesuje me da li ste osim ovih poslova, koje ste imali dakle na kontroli kvaliteta ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Iz moje struke.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vaše struke, imali još neke poslove vezane za civilnu zaštitu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, za Crveni križ. Za Crveni križ. Bio sam predsjednik općinskog obora Crvenog križa u Vukovaru jedno desetak godine po redu. Bio sam član i drugim organizacija humanitarnih. Imao sa za to puno odlikovanja i ordena, ali nisam našao nijednoga kada sam došao u Vukovar. Neko se drugi zakitio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi kada ste u ovom kritičnom periodu, pretpostavljam da ste bili na čelu, kažete, Crvenog krsta, ko vas je imenovao na ovu dužnost i kada ste zapravo prestali biti predsjednik ove podružnice Crvenog krsta za Vukovar?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Izabrala me Skupština crvenog križa koja se održavala i reimenovala ponovo. Ovaj drugi dio pitanja... Molim vas, oprostite, hoćete li mi reći?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo da sačekam prevod. Do kada ste... Da li ste u ovo vreme, znači leto i jesen 1991. godina bili predsjednik Crvenog krsta, podružnice Crvenog krsta u Vukovaru i do kada ste vršili ovu funkciju?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Dokle god se moglo, a kad sam izašao iz logora, osnovali smo Crveni križ u prognanstvu u Zagrebu i bio sam isto predsjednik Crvenog križa, ponovo sam izabran.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li nam možete reći ko je osim vas bio u tom Predsedništvu podružnice Crvenog krsta u Vukovaru? Da li se sećate? U ovo vreme o kome sada govorimo, znači to je period avgust, septembar, oktobar, novembar 1991. godine?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Tajnica, njezin muž Slobodan Maričić. Raspalo se to društvo, znate. Kako je rat išao dalje, dalje, društvo se raspadalo. Više ni tajnica nije radila. Zapravo, tajnica je napustila mjesto Crvenog križa i otišla je negdje. Tako da sam ja imenovao jednu gospođu za tajnicu Crvenog križa i sad više nije mogla biti Skupština, znate. Takva je situacija bila. Kao predsjednik sam imao pravo da to imenujem. I dobro je radila. I dobro je radila. Za sve stanovništvo Vukovara.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li se možda sjećate imena te gospođe?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Zgonjanin Željka.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, rekli ste da ste se dobrovoljno javili i da je u to vreme, kažete, pristup branitelja odbrani grada bio dobrovoljan. Kada je došlo do te opšte mobilizacije u Vukovaru? Da li nam možete... Da li se sećate? Da li nam možete reći?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja sam bio kod kuće i došli su neki dečki i pitali me koliko imam godina: "Šta treba? Došli smo da vas mobiliziramo". To je bilo jedno pet, šest dana prije pada Vukovara. To je opća mobilizacija bila, kada su išli skupljati po kućama.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li su oni bili iz Kriznog štaba opštine ili iz Zapovedništva odbrane?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja sam te dečke prvi puta vidio pred mojim vratima.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Tako da ne znate?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne, ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi da li je u Vukovaru bilo dobrovoljaca iz drugih krajeva Hrvatske? Da li vam je to poznato?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jeste, bilo je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se otprilike sećate iz kojih sve mesta? Koliko se možete setiti, normalno, ako ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne znam, iz Zagreba, iz Siska. Bilo je... Ja mislim da je bilo iz skoro... Iz Međimureja... Bilo je jako puno dragovoljaca u Vukovaru. Nisu samo Vukovarci branili Vukovar.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Imao sam problem na ekranu.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Neka, neka.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi, pored dobrovoljaca koji su dolazili da brane Vukovar, dolazile su i određene postrojbe MUP-a iz drugih gradova Hrvatske takođe. Je li vam to poznato?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pazite, nijedna formacija koja je odnekud došla, nigdje nije spominjana da je iz ovog ili onog mjesta. Oni su branitelji Vukovara bili.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ali vi ste znali da nisu Vukovarci, jer ih niste poznavali?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Nisam ja čitav Vukovar poznao. Iako sam se svagdje i puno kretao, nisam ja sve poznao. U Borovu bilo 20.000 radnika. Ko će sve te ljude poznavati.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi da li znate da li su i određene stranke, kao što je Hrvatska stranka prava, slali svoje pripadnike u formacijama Hrvatskih obrambenih snaga u odbranu Vukovara? Da li imate takve informacije?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Je, nekoliko ih je bilo i brzo su i nestali odande. Ne znam da li su poginuli ili... Uglavnom, bilo je vrlo malo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam puno. Na pitanje mog uvažnog kolege vi ste rekli da ste svoja zaduženja obavljali na terenu, ostatak provodili kući u svom stanu sve do 17. jedanaestog 1991. godine ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A mene interesuje kada ste 17. jedanaestog napustili stan i krenuli u bolnicu, već tada imali neke podatke da se sprema evakuacija vukovarske bolnice brodovima, Dunavom u Mađarsku?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To sam čuo u bolnici. Pazite, ja sam iz moje kuće otišao 17... i dva vojnika su išla prema ulazu: "Dečki kuda ćete? U bolnicu". Ja sam sa njima lijepo porazgovarao i rastali smo se. Oni na svoju stranu, ja na svoju. To su djeca bila, znate. To su djeca bila. Mislim da me razumjete zašto kažem da su djeca bila.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da. Govorite o vojnicima na ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: JNA.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Odsluženju vojnog roka koji nisu mogli imati više od 19 godina, kakav je tada zakon bio, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Jer je tada... Nije ušlo u transkript, jer je tada bio zakon da se u vojsku išlo sa 18 godine.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: 18 godina. Da, da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam puno. A recite nam šta ste u bolnici čuli i od koga, ako se sećate, oko te evakuacije koja je trebala ići Dunavom u Mađarsku?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja sam čuo samo priče. Neko je rekao: "Biće evakuacija". Međutim, nije došlo do toga. Neko je to rekao. Ne znam, bilo nas je nekoliko u prostoriji jednoj. Ne znam ko je rekao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ali to nije bio razlog zbog koga ste otišli u bolnicu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, da. Nije. Uvijek sam smatrao da je to humanitarna ustanova i tu ustanovu ne bi trebalo dirati, iako su dirali. Znao da je jednom čovjeku granata od 200 kila pala među noge, je l'.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, čuli smo ovde tu priču ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To je ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I taj čovek ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: To je istina. Ostao je živ. Od te granate mislim, od tog projektila.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I ovde su nam rekli da je on po narodnosti bio Srbin?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: A ja nisam gađao, niti... Ne znam, ne znam šta je bio taj čovjek. Zbilja ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A recite mi kada ste došli u bolnicu, da li ste svoj dolazak morali da prijavite Kriznom štabu bolnice?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam se javio. Doktorica Bosanac je bila direktor... direktorica bolnice. Ona je morala znati i vidjeti ko dolazi u bolnicu. I ja sam se javio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste nam da vaša supruga u prvom trenutku nije mogla ući u bolnicu. Da li sam ja dobro shvatio da civili koji su se tamo okupili su mogli ući u dvorište bolnice, ali nisu mogli ući u bolničku zgradu?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. Na moju intervenciju, ja sam ušao odmah, rekao sam da će ući i da mora pričekati red i pričekala je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li mi možete reći, kada ste vi došli u bolnicu i kada ste došli do ove prostorije u kojoj ste rekli da ste boravili, to je znači rentgen ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Rentgen odjel, da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Odjel, da li su tamo već bili... Da li je tamo već bio gospodin Gunčević i ova druga gospoda koju ste spominjali?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Gunčević je došao posle mene jednu noć.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste u to vreme poznavali doktora Ivankovića koji je radio u bolnici?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesam i njegovog sina.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Njega i njegovog sina ste poznavali pre izbijanja ovih sukoba?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Njega sam poznavao. Ja sam radio nekad u bolnici, znate. Poznavao sam... Sina sam upoznao na Ovčari.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Ime njegovog sina je Goran, je l' tako?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Goran.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi da li, s obzirom da ste bili radnik Crvenog krsta, odnosno predsednik podružnice Crvenog krsta... Izvinjavam se ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja se izvinjavam, dobrovoljni.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobrovoljni... Da li ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Općinska organizacija, ne podružnica, organizacija i zajednice općina Slavonije i Baranje. I to sam jedno vrijeme bio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da su u desetom mesecu 1991. godine, konvojem iz bolnice iz Vukovara, neki ranjenici poslani u pravcu Vinkovaca, odnosno kasnije Zagreba? Konkretno to je 17. deseti 1991. godine. Da li imate neka saznanja o tome ili ne?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da su oni trebali poći, ali da nisu prošli. Ne znam točno. Ali nemojte mi to uzimati... Ja mislim da nisu prošli.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ne želim da vas zbunjujem ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Po onome što smo mi ovde čuli od svedoka, postojala su dva konvoja. Jedan 13. desetog 1991. godine, koji nije prošao od kasarne do bolnice zbog barikada koje su ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: E sad ste me, sad ste me podsjetili.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Postojale na hrvatskoj strani, a drugi ovaj od 17. desetog koji je otišao za Zagreb s jednim brojem ranjenika?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, da. Sad se sjećam. Da. Je, tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste imali uvid o tome kako je deljen sanitarni materijal za bolnicu ili niste imali kontakta sa ovim delom?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne. To su druge službe radile. To ja nisam. Ali da vam kažem, da sam ja još dobivao klora iz bolničke apoteke. Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Upravo ste preduhitрили moje sledeće pitanje. Hteo sam da vas pitam odakle ste sve vi nabavljali dakle ove hemikalije koje su bile neophodne za obavljanje vaše delatnosti?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da, nabavljao sam tako. Iz apoteke te i od apoteka drugih.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se sećate da su jedno vreme lekovi i druge potrepštine da li su dovožene u Vukovar i helikopterom koji se spuštao na stadion "Sloge"? To je blizu vašeg stana.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam tu priču isto čuo, ali nisam to vidjeo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, vi ste bili zaduženi za obavljanje vaših delatnosti za područje Vukovara, ali ne i za područje Borova Naselja? Da li sam ja to dobro shvatio?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Bio sam ja u Borovo Naselju. Ali sa Vidićem zajedno. Marin Vidić i ja smo išli zajedno da riješimo neke probleme i posle toga više nisam do završetka rata išao u Borovo Naselje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, išli ste sa Marinom Vidićem, to ste rekli, to sam razumeo, ali niste bili zaduženi za taj rejon ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne. Tamo su drugi bili. Tamo je teško bilo proći, znate. Ja mislim da smo mi bili, ono, negdje oko početka jedanaestog mjeseca. To se pucalo znate kako. Sreća, pa nijedna granata nije pogodila auto.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi da li je deo hrane koja je spremna u ovim kuhinjama, dostavljena i u dvorac grofa Eltza? Da li je tamo bilo nekih jedinica koje su hranjene? Da li imate saznanja?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pazite, ja tamo nisam zalazio. Ja sam imao svoje rute koje sam obavljao dok sam mogao, ali u dvorac nisam ulazio. Dvorac je bio dobro... jako bombardiran, znate.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam. Časni Sude, ja bih ostavio mom uvažnom kolegi, gospodinu Mooreu onih 15 minuta koje je tražio da pokrenemo ona važna pitanja, a ja ću moje unakrsno ispitivanje da nastavim sutradan ako mislite da je to prigodno.

SUDIJA PARKER: Da li se radi o 15 minuta gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Ne, meni je pet minuta dovoljno.

SUDIJA PARKER: Pet minuta. Gospodine Vasiću, nastavite onda još nekih pet minuta, a onda ćemo da završimo.

ADVOKAT VASIĆ: Da časni Sude, samo nisam želeo da uvažni kolega pomisli da ga sprečavam u iznošenju argumenata. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Vasiću

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Čakaliću, nastavićemo još jedno pet minuta.

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Izvolite.

SUDIJA PARKER: Siguran sam da ceni to, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada ste odlazili u bolnicu pre ovog 17. jedanaestog, interesuje me da li ste ispred bolnice videli pripadnike Zbora narodne garde koji su čuvali dvorište?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ne, nego sam vidio mrtve. To sam već odgovorio prije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To ste rekli, bilo je dosta mrtvih koji su se nalazili ispred bolnice ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: U krugu bolnice. U krugu bolnice.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A razlog tome je što jedno vreme je bilo nemoguće sahranjivati mrtve, je l' tako? U jednom trenutku?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Da. I to smo imali velike probleme u Vukovaru. Ja sam došao na to groblje gdje su se sahranjivali, dakle, ljudi svih nacija i čim su vidjeli da je još neko tamo, odmah su počeli pucati. Čak sam vidio, jedan koji je stanovao u kući četvorokatnici, on je davao znak kada treba početi pucati.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Dakle, niste videli nijednog pripadnika obezbeđenja bolnice, da kažem tako? Da li je bilo ljudi koji su obezbeđivali bolnicu šta bi bilo normalno?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Pa bilo bi normalno. Ali nisam ja tako često zalazio u bolnicu, znate. Tamo je bila ekipa koja je radila određeni dio poslova i ja sam jedanputa bio u bolnici i to dva dana prije zarobljavanja. Onda sam bio. I vidio sam da sve štima tamo i da je u redu. Tu je jedan moj kolega bio, isto sanitarni inspektor je bio nekada. On je to prihvatio na sebe i radio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A kada ste odlazili u opštinu, odnosno u onaj deo u kojem se nalazio Krizni štab na ove dogovore sa gospodinom Vidićem, da li ste tada morali proći pored MUP-a grada Vukovara, odnosno SUP-a grada Vukovara?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Ja sam imao jedan dogovor sa gospodinom Vidićem. Ne dalje. Jedan dogovor sam imao i to smo išli u Borovo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li nam možete reći da li ste od vaše porodice jedino vi i supruga došli u bolnicu ili je još neko od vaše porodice došao?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Nas dvoje samo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste po dolasku u bolnicu tamo videli Dragutina Berhofera koga ste spomenuli danas?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Jesam. I zajedno smo iz bolnice otišli na Ovčaru.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste u bolnici videli nekog pripadnika Zbora narodne garde koga ste... kojeg ste poznavali? Ako možete da se setite? Ako ne možete ...

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: U bolnicu je imao pristup samo onaj ko je dovodio bolesnike i bolničko osoblje do tamo 17. Otprilike tako. Bio je vratar na ulazu i ja tačno to i ne znam, jer doktorica Bosanac je direktor bolnice i to je njezina briga bila. Nisam se nikada petljao u tuđe poslove.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Interesuje me kada ste posle 17. došli u zgradu da li ste videli neke za koje ste znali da su bili pripadnici Zbora narodne garde, koji više nisu imali uniforme, nego su bili u civilu ili u belim mantilima ili u nekoj drugoj... ili niste?

SVEDOK ČAKALIĆ – ODGOVOR: Čujte, bilo je puno naroda u bolnici. Svi su tražili neko utočište i najlogičnije na neki način je sklonište ili bolnica. Skloništa su bila toliko puna, a i bolnica je bila jako puna.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam. Časni Sude, da li da se sada pozabavimo pitanjima mog uvažnog kolege.

SUDIJA PARKER: Gospodin, Pretresno veće će prekinuti danas sa radom i nastavićemo sutra u 14.15. Pre toga moramo da raspravimo jedno proceduralno pitanje, ali vi ne morate zbog toga da budete ovde i verovatno je i za vas bolje ako sada odete i vratite se sutra kako biste nastavili sa svojim svedočenjem u 14.15. Poslužitelj će sada da vas isprati.

(svedok napušta Sudnicu)

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, ja imam tri stvari. Prva stvar se tiče usaglašenih činjenica. Nisu sve usaglašene, odnosno postoji jedna koja nije, a to se tiče nečega što Tužilaštvo smatra da može da se pokaže dokumentima, a to je da je grobnica locirana 18. desetog 1992. godine. Mislim da će tome da se protivi jedino gospodin Borović. Nadam se da će on to moći da prihvati, jer inače moraću da pozovem dodatne svedoke vezano za to pitanje. I ja ne mogu da se dosetim nekakvog pitanja koje bi bilo sporno, odnosno o kome bi ovaj Sud morao da odlučuje da je od važnosti za ovaj Predmet. Ne želim da kritikujem, nego jednostavno želim da to razjasnimo ako je moguće. Druga stvar tiče se smrti gospodina Miloševića, nažalost, i mi smo zauzeli četiri poslepodneva od pet ove nedelje. Znam da bi kolege iz Odbrane radije zasedale ujutro ako je moguće i želimo da zamolimo Pretresno veće da razmotri tu mogućnost što je pre moguće. Znam da će i drugi timovi to pokrenuti, a i siguran sam da i vi imate određene obaveze vezane za to. Treća stvar, kao rezultat toga da se suđenje Miloševiću neće da nastavi, mislim da smo se gospodin Borović i ja složili uz saglasnost Suda i ostalih, da možda zasedamo i dvokratno u jednom danu, kako bismo nadoknadili vreme. S naše strane imamo svedoke koje možemo da pozovemo, ali treba da se vidi da li to može da uklopi u raspored i radi se onda od 9.00 do 19.00, dakle treba puno unapred da se pripreme svedoci. Želeo sam da zamolim Pretresno veće da razmotri tu mogućnost i znam da se, recimo, gospodin Borović, sa tim složio. To su bile te tri stvari koje sam hteo da spomenem.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Moore. Gospodine Boroviću, što se tiče usaglašenih činjenica, da li postoji neko pojašnjenje koje možete da date?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala časni Sude, prvi put čujem za ovaj problem o kom smo raspravljali uvažni kolega i ja. Znači, o tom problemu mi nismo sami raspravljali. Znači, trenutno ne želim da se izjašnjavam dok sa kolegama ne vidim da li je nešto u međuvremenu bilo novo. To je taj problem. Što se tiče ovog vremena, mom klijentu i meni je stalo da što pre bude završeno ovo suđenje, a o mehanizmu u tom postupku odlučiće Pretresno veće, bez obzira na moje želje. Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, gospodine Moore, dakle da li možete da se pobrinete da razmotrite te usaglašene činjenice, odnosno da to pokušate da rešite međusobno tokom ove nedelje. Hvala. Hvala gospodine Boroviću. Gospodine Vasiću, izvolite.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala časni Sude, ja ovu prvu tačku... Tu ste rekli šta strane da rade. Hvala vam. Što se tiče onoga što je moj uvažni kolega rekao za ovo prepodne, timovi Odbrane u principu to podržavaju. Lakše je raditi prepodne ako to može. Što se tiče ovog trećeg predloga, ja sam morao da se javim za reč i da iznesem Pretresnom veću problem koji ima moj klijent, a samim tim i ja. Oko ovakvog predloga, vi znate da je moj klijent imao dve operacije srca pre nego što se dobrovoljno predao Tribunalu i ovaj ritam kojim se mi već služimo, zapravo, dva meseca neprekidno, pet dana u nedelji, je prilično

visok ritam za njega. On je počeo da mi se žali u poslednje vreme na premor i otežano praćenje rada u sudnici. Ako bi u takvim okolnostima udvostručili rad, mislim da bi to za njega zaista bio veliki problem. Ali ja bih predložio da Pretresno veće čuje njegovo mišljenje da bi to imali iz prve ruke. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Hvala vama gospodine Vasiću. Neću sada da tražim od gospodina Lukića da se izjasni, ne zato što želim da budem nepristojan, već sam hteo da kažem nekoliko stvari za koje mislim da će da budu od pomoći Odbrani. Zbog neočekivanih okolnosti, očigledno postoji mogućnost da se drugačije uredi raspored trenutnih postupaka koji se vode i to je nešto šta će da se menja u sklopu ostalih postupaka koji su započeli i koji će tek da počnu zbog ovog jednog koji je neočekivano prekinut. Dakle, biće tu drugih odluka i očigledno postoji potreba da predsednik Suda razmotri nekoliko faktora izrade rasporeda budućih postupaka i raspoloživosti sudija. Dakle, ne možemo odmah da preduzmemo neke korake koji mogu da utiču na delotvornost stvari koje u stvari, predsednik još mora da razmotri. Naravno, kada bude slobodnih sudnica ujutro, kako je i Pretresno veće reklo i mi smo samo ljudi i takođe osećamo zamor od popodnevni zasedanja. Ali još uvek su na raspolaganju samo dve sudnice, a ima tu i drugih faktora, uključujući i već dodeljene rokove, odnosno vremena koja moraju da ispoštuju članovi ovog Pretresnog veća. A u mom slučaju neke od tih obaveza protežu se i na iduću nedelju. Dakle, sama činjenica da je sudnica slobodna ujutro, ne znači da ovo Pretresno veće može da zaseda ujutro. Pretresno veće je već u prethodnom vremenu zasedalo i u dužim razdobljima tokom dana. Dvoje ili troje članova ovog Pretresnog veća već je zasedalo od 19.00 do 22.00. U jednom predmetu ujutro, u drugom popodne. Iskustvo sudija ovog Pretresnog veća i drugih veća da se takva zasedanja koja se događaju iznenada jednog dana zato što je slobodan prostor, vrši veoma veliki pritisak i zamor i samih zastupnika, sudija i optuženih i svedoka, a posebno svedoka koji nisu naviknuti na takvu vrstu režima. Iskustvo ovog Pretresnog veća da zasedanje duže od, recimo, od 10.00 do 16.30 ili nešto posle toga, uz punu pauzu za ručak, i ako tako nešto traje više od dva do tri dana, rezultira prevelikim naporom, a to takođe stvara i dugoročne probleme, obezbeđivanje osoblja poput osoblja za bezbednost, prevodioce i ostalih. Ali naravno, razmotrićemo takvu mogućnost čim budu rešene obaveze koje su već sada dogovorene i čim budu slobodne sudnice da može da se počne nešto malo kasnije i da se zaseda i popodne. Ali dugotrajno takvo razdoblje mislim da ne bi urodilo plodom, odnosno da bi bilo nepoželjno iz raznih razloga, uključujući i one koje je pomenuo gospodine Vasiću da se sedi iz dana u dan od od 9.00 do 19.00. Dakle, čim se određene nejasnoće pojašne, nadam se da će da se preradi i trenutni raspored. Ali faktori koje sam pomenuo, oni će se tek sada da se razmotre i rezultiraće našim daljim rasporedom. Hvala. Prekidamo s radom do sutra u 14.15.

